

ТРАВЕНЬ, Ч. 5

MAY 1975

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

P. XXXII Ч. 5 ТРАВЕНЬ

MAY, No. 5 Vol. XXXII

А. Ахматова: Забирали тебе...;	1
Нехай мати усміхнеться	1
М. Даниш: Наша позиція в громаді	2
Х. Навроцька Наша стипендійна Акція	4
Редакцію відвідали. Я. Зоряна: Симфонія вдячності	4
Мати в поезії (У. Кравченко; Г. Коцур; Е. Фомин; Діма; Голобородько)	5
На ювілейний дар. Наша обкладинка	6
Г. Царинник: В Ялті	7
Скульптури Г. Кальченко	8
Калейдоскоп жіночого життя. С. Луцька	10
Тільки між нами і телефоном. Л. Калинович	11
С. Кузьменко: Психологічний відступ	12
Сторінка молодої мами	14
Наші світлички	15
Вісті з Централі	17
СФУЖО	19
Our Life . Nashe Zhyttia — English digest	21
Вишиваймо для дітей	26
Наше харчування	27
Хроніка Округ. Округа Дітройт	28
Замість квітів. Посмертна згадка	32
Розвага — забава	34
Загальні збори	36

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за виїнятком серпня.

Редактор — Уляна Любович

Редакційна Колегія: Марія Барагура, Лідія Бурачинська, Любов Волинець, Наталія Іщук, Світлана Луцька, Олександра Різник, Марта Тарнавська.

Our Life — Марта Бачинська

"Розвага — забава" ред. Віра Андрушків.

Мовна редакція — Наталя Лівницька-Холодна.

Адреса Редакції:

Our Life Editor
108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003
тел. (212) 674-5508

Адреса Адміністрації:

Our Life
108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003
тел. (212) 533-4646

Передплата в США і Канаді: річна...\$9.00 піврічна ...\$ 5.00

Річна передплата: в Англії...2 1/2 ф. ст., в Австралії ... 5 а. д. у Франції...

20 фр., в Німеччині...20 н. м., в Белгії...250 б. фр.

Поодинокі число 1.00 дол.

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. Monthly publication except August.

Editor: **Uiana Llubovych**
tel. 674-5508 (cod. 212)

108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003

Subscription in the United States of America \$9.00 per year, half year \$5.00; in Canada \$9.00 per year, half year \$5.00; in England 2½ pound sterling per year; in Australia 5 Austr. dollars per year; in France 20 fr per year; in Germany 20 d. m. per year; in Belgium 250 b. fr. per year.

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices".

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Екзекутива:

Іванна Рожанковська	— голова
Олександра Різник	— заступниця голови
Любослава Шандра	— заступниця голови
Христина Навроцька	— заступниця голови
Ольга Ставнича	— заступниця голови
Евфрозина Мартинець	— протоколяр- на секретарка
Марія Савчак	— кореспонден- ційна секретарка
Марта Яцушко	— касирка
Поля Книш	— фінансова секретарка
<i>Референтури:</i>	
Ірина Захарко	— організаційна
Ірина Лончина	— виховна
Даня Дикий	— виховна
Люба Волинець	— культ.-освітна
Маруся Бек	— зв'язків
Камілія Смородська	— зв'язків
Теодозія Савицька	— сусп. опіка
Марія Барагура	— пресова
Дора Рак	— статутова
<i>Вільні члени</i>	
Орися Зінич	
Анастасія Вокер	
<i>Контрольна Комісія:</i>	
Ольга Муссаковська	— голова
Ірина Качанівська	— член
Надія Попель	— член
Наталія Лопатинська	— заступниця
Олена Шиприкевич	— заступниця

ПРЕДСТАВНИЦТВА

АНГЛІЯ: "НАШОГО ЖИТТЯ"

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Billborough Estate
Nottingham, England
Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Darla Melnykovych
c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2,
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 5, Rumfordstr. 21

Забирали тебе на світанку.
Я слідом, як на виносі, йшла.
В хаті плакали діти до ранку,
На покутті свіча опливла.
На губах твоїх холод ікони,
Смертний піт на чолі. Не вмовить!
Буду я, як стрілецької жони,
Під кремлівськими вежами вить.

1935 АННА АХМАТОВА

(Реквієм) переклад Б. Олександрів.
Сучасність, 1973

Нехай мати усміхнеться, Заплакана мати.

Цей виняток із Шевченкового "Послання", і мертвим, і живим, і ненародженим землякам моїм в Україні і не в Україні.", написаного сто тридцять років тому, має, як і ціле це "послання", свою сильну і вічно актуальну вимову.

Місяць травень призначений матері, а ми особливу нашу увагу присвячуємо матерям в Україні, тим матерям, які по обох сторонах в'язничних мурів чи таборових огорож терплять-тужать у розлуці із своїми дітьми. Матерям яких жорстокі суди розлучили з їхніми найближчими. Тим, які самі станули по стороні правди і за це відсиджують вироки, або й тим, яких сини чи дочки засуджені на довічні карі в'язниці, таборів чи заслання, або й нелюдського "лікування" у психіатричних лічницях.

Таким трагічним прикладом може бути засуджена якраз у цьому "році жінки" Оксана Попович, сама хвора — інвалід, яка опікувалася старенькою сліпою матір'ю. Здавалось би, що вже ті самі зовнішні умовини, не дивлячися на все інше, повинні були стримати від переслідування. Але саме тоді, коли хвора очікувала другої, конечної операції, її засудили, позбавляючи можливості лікування та опіки над старенькою матір'ю.

Наша преса подає вичерпні інформації про всіх

Після допиту — фрагмент скульптури Галини Кальченко
After the Questioning — sculpture by Halyna Kaichenko

тих жінок, які "рік жінки" проводять в умовах, які протирічать основним поняттям про права людини.

Святкуючи тут місяць жінки-матері, ми не тільки думками повинні товаришити нашим сестрам в Україні, не тільки протестувати й демонструвати. Треба глянути на себе: чи ми, у наших умовах матеріального забезпечення та свободи, виповняємо все, що треба, щоб наших дітей виховувати не тільки у вигодах та забавах, не тільки давати їм освіту та приємності, але виховувати їх на повноцінних людей, гордих із приналежності до свого народу та готових йому служити.

У сьогоднішньому числі знайдете поезії присвячені матерям: і тим, які у безконечних чергах ждуть під тюремними мурами (Ахматова) і тим, які дають радість і опіку. Окрему сторінку присвятили ми молодій мамі. До цього інспірував нас лист молодій мамі Дори Горбачевської, яка пише, що молодим мамам бракує слівника "солонких слів" та колисанок, а немовлятко повинно чути від уродження звуки рідної мови. Інша мама говорила про те, що добре було б знати українські назви членів сім'ї. Так то вийшла сторінка мамі. Якщо подобається, будемо це у різних відмінах час від часу повторяти.

На обкладинці: Мати й дитина. Репродукція з Журнала "Нова Хата" ч. 10.-1935 р.

Our cover this month: Mother and Child reproduction from "Nova Chata" No. 10, 1935

Доповідь виголошена під час XVII Конвенції СУА

День 8 грудня 1884 року позначився в історії українського жіночого руху особливою датою.

У цей день зала касина товариства Руська Бесіда в Станиславові була свідком небуденної, просто революційної події, а саме: прилюдного виступу жіноцтва для заснування своєї власної організації.

Щоб задовольнити вимоги доброї поведінки, жінки могли в тих часах виступати прилюдно тільки на балах, очевидно в товаристві своїх батьків або під опікою старшої дами. Коли самотня жінка появлялася в бібліотеці, театрі чи іншому публічному місці, вона була засуджена на гостру критику та глумливі насмішки. Тож не диво, що запляновані жіночі збори були для тодішнього громадянства свого роду сенсацією і створювали велике зацікавлення.

Збори відкрила піонерка й ревна та послідовна провідниця жіночого руху в Галичині Наталя Кобринська такими словами:

"Наше сьогоднішнє зібрання це ще один доказ на те, що наш час це час загального порушення умів. Могутні сили, що дрімали століттями, тепер прокидаються, а нові течії прошибають світ духа і матерії. Чи лиш одне жіноцтво мало б остатися недіткнене й непорушене?.. Ми, цебто руські жінки в Галичині, дотепер так мало дали ознак життя. Чи ж би лиш ми одні хотіли опертися загальному ходові духа? Це дійсно значило б плисти проти води". "Заяв'ю мужчинам, — говорила далі Кобринська, — що ми можемо жити з ними спільною думкою, для спільної ідеї, а не вважаємо себе лише за вічних кандидаток до їх серця".*

Виступ і промова Кобринської просто зачарували присутніх жінок, які, підбадьорені нею, з великим ентузіазмом заявили свою готовість стати членками жіночої організації. Так постало "Товариство Руських Жінок".

Реакція нашого громадянства на створення жіночого товариства виявилася дуже неприхильна, навіть ворожа. Найбільше завзято поборювала й немилосердно критикувала цей погляд так звана стара партія. Вона намагалася довести своїми зашкарубло-консервативними поглядами й теоріями, що жіноча організація непотрібна й недоцільна (нереальна), просто смішна. Щоб іще більше збаламутити й насторожити громадську опінію, вона (ця партія) закидала нерелігійність і нехтування Церкви, тому що перед першим засіданням Товариства не відправлено Служби Божої. Не пошкодували критики українському жіночому рухові також і народовці, які йому приписували соціалістичні й радикальні почини.

*Ірена Книш, "Смолюскіп у темряві".

Розуміється, що крім несправедливої критики, не обійшлося без цинічно-глумливих зауваг, поблажливих насмішок, а навіть і ворожечі, бож, як сказала Кобринська: "Свіжі ідеї поступу не могли бути приємливі для тих, що жили в минушині і старалися вбгати теперішність у рамки минулого".

П'ятдесят років пізніше, у червні 1934 року відбувся за ініціативою Головного Відділу Союзу Українок величавий Перший Всеукраїнський Жіночий Конгрес у Станиславові. Конгрес був скликаний для відзначення 50-річчя жіночого руху, був переглядом праці жіноцтва за минулі роки і дав доказ зрілості української жінки в суспільному організованому житті та в громадській праці для свого народу.

Здавалося б, що зорганізування й переведення такого конгресу здобуде якнайбільш прихильну оцінку й викличе здоровий відгук нашого громадянства. На жаль, уже в перших місяцях підготовки появилося в пресі безліч неприхильно ворожих статей, які сильно атакували організаторок конгресу, Союз Українок і жіночий рух узагалі. Ці, часто дуже гострі виступи в пресі суперечили собі самим та доходили інколи до абсурду, про що писала м. ін. Мілена Рудницька:

"Коли католицька Мета не має довір'я до Українського Жіночого Конгресу, бо його організує Союз Українок, який репрезентує "фемінізм ліберальний, протикатолицький, навіть протирелігійний", тоді рівночасно радикальний 'Громадський Голос' закидає організаторкам конгресу 'буржуазну, назадицьку ідеологію', а націоналістичні 'Вісті' проти-ставляються конгресові, бо його завданням є 'завести жіноцтво до цілей ундівсько-католицько-радикальної верхівки'.***

Як же маєтсья справа тепер, в добі широко розповсюдженого й дуже актуального "визволення жінки"? Як ставиться наша громада до організованого українського жіноцтва 90 років після заснування першого українського жіночого товариства?

Загал нашого громадянства радий бачити жінку, якої засяг думання не виходить поза три німецькі "К" — Kinder, Küche und Kirche, а в найкращому випадку за словами Марти Тарнавської в доповіді п. з. "Жіноча преса в Америці", жінці можна дозволити на невеличке поширення горизонтів, а саме до п'яти американських "F" — family, food, fashions, furni-

***"Діло", 4 квітня 1934 р.

shings і евентуально feminism. У суспільному житті й у громадській роботі дозволяється жінкам виготовляти смачні буфети, базари й у найкращому випадку виставки народного мистецтва. Жінок не уважається за рівнорядних партнерів у громадській праці. Їх не запрошують ніколи до загальногромадської управи чи комітету як члена української спільноти, а лише як представниць такої чи іншої жіночої організації. Жінкам "невільно" теж улаштовувати такі вечори чи імпрези (літературні чи авторські вечори, малярські виставки), які вважаються виключно доменою мужчин.

Якщо хтось відважиться зробити вилім із замороженого кола, тоді панове (чоловіки) роблять великий рух і з обуренням стверджують, що жінки встривають не в своє діло, хоч одночасно самі не переводять того в життя.

Найбільше маркантним і до болю сумним доказом непошанування й байдужого ставлення українського загалу до проявів і проблем організованого жіноцтва була справа викинення музейної збірки СУА з Інституту Української Культури в Нью-Йорку. Хоч зразу після цього появився у "Свободі" комунікат Екзекутиви СУА, в якому дуже виразно представлено невідрадну ситуацію нашої мистецької збірки, ніхто з громадянства не зареагував як було б слід. Українське суспільство сприйняло це зовсім байдуже, а як і були одиниці, що вважали цей учинок неправильним, а то навіть і шкідливим, то вони також не заявили себе публічно по нашому слушному боці. Однак цим могли змінити опінію й зрушити сумління апатичного загалу. У висліді створилася ситуація, в якій наївні, а радше злобні люди почали кепкувати собі, мовляв, превразливлені жінки роблять багато галасу й шуму з приводу кількох вишиваних сорочок, не здаючи собі справи, що це опинилися без даху й приміщення безцінні й неповторні скарби нашого народного мистецтва!

З 90-літнього досвіду бачимо, що наші найкращі задуми не знаходили позитивного відгуку, і наша українська спільнота не виказувала ніколи належного розуміння й признання для потреб і починів українського жіноцтва.

Що ж тоді нам робити, як протиставитися й переломити ці відвічні мури загальної байдужості й зашкарублості та несправедливого трактування? Передусім, ми самі мусимо вперто й послідовно включатися в громадське життя, і там виробити собі належну позицію.

До цього мусимо відповідно підготуватися: скріпити внутрі своєї організації те, що виявилось добрим, а виправити, а то й змінити те, що не виходить нам на користь.

Першим і основним заходом буде спрямувати ментальність нашого членства на правильний шлях. Кожна давня чи новоприбула членка мусить здати собі справу з того, що Союз Українок Америки це не

товариський клуб, де членки сходяться, щоб забавлятися, а організація, якої всі членки служать одній спільній великій ідеї, а саме праці для добра нашої Батьківщини. Належно використаний час і солідне виконання своїх обов'язків у рядах СУА дає приємне почуття й велике задоволення та є найкращою нагородою за труд, а одночасно певною запорукою розвитку Організації. Спеціально запобігати коло новоприбулої членки теж недоцільне, бо хто включиться віддано в працю, той знайде собі зразу багато приятелів. Якщо будемо розглядати нашу приналежність під таким аспектом, тоді відійдуть на другий план особисті амбіції і повсякчасна дрібничковість, а це, самозрозуміло, причиниться до тривалої згоди й гармонійної співпраці.

Кілька років тому кинуте в нас гасло: закладаймо молодечі відділи! На перший погляд, гасло дуже гарне й корисне. Але чи подумали ми, що станеться, як не буде допливу нових молодших членок до вже існуючих відділів? Відповідь дуже проста і ясна: вону мусять зникнути скоріше чи пізніше. Очевидно, якщо гурт молодих жінок хоче заложити окремий відділ, то не можна ставати їм на перешкоді. Але ми повинні заохочувати молодших, щоб вони ставали членками існуючих уже відділів. Думаю, що спільна праця може бути дуже корисна й ефектовна, бо досвід і розважність старших буде поєднуватися із запалом та енергією молодших у прекрасну гармонію.

Останніми часами говориться багато про "клуби професіоналісток". Мовляв, СУА своєю програмою не притягає молодих жінок. Треба створити для них щось нове. Це так ніби творити державу в державі. Ми всі ревні прихильники й захисники нашої традиції, пригадаймо собі, як працювало наше жіноцтво в Краю. Жінки інтелігентні, освічені, міщанки і селянки не ділилися на жодні касты (кляси), а спільно старалися піднести духовий та інтелектуальний рівень нашого жіноцтва. Якраз професійні сили знайдуть в СУА поле до праці і замість організувати нову клітину, що, очевидно, забирає багато часу і труду, відразу можуть станути до продуктивної роботи.

Тож, святкуючи з незмірною радістю й гордістю 50-ліття СУА, доложім усіх зусиль, щоб наша праця в дружній атмосфері, при активній участі усіх членок набрала повного розмаху та знайшла признання й пошану в нашого громадянства. Щоб у служінні й відданій праці для Великої Ідеї ми могли сміло повторити за Оленою Телігою:

"... Зберемось відразу,
Щоб далі йти — дорогою одною.
Заметемь вогнем любови межі.
Перейдемь убрід бурхливі води,
Щоб взяти повно все, що нам належить,
І злитись знову зі своїм народом".

Листопад, 1974 р.

Д-р Теодозія Савицька —
референтка суспільної опіки
Dr. Teodosia Savycka —
Welfare Chairman of UNWLA

Наша Стипендійна Акція в Бразилії

Референтка Суспільної Опіки США др. Теодозія Савицька розгорнула стипендійну акцію для студентів середніх та високих шкіл в Бразилії на більшу скалю. Число стипендістів дійшло до 140, а висота стипендій, які вплачують ласкаві спонзори перейшла (від початку акції) 30.000.-дол.

Екзекутива США уважала конечним делегувати др. Савицьку до Бразилії, про що подали ми вже коротеньку нотатку у Вістях з Централі в квітневому числі "Нашого Життя". Ціллю поїздки було перевірити на місцях як проходить стипендійна

акція та розглянути чи і яка дальша допомога була б потрібна та можлива.

Др. Савицька виїхала до Бразилії дня 28. березня, де перебула повні чотири тижні, відвідала усі осередки українського поселення та відбула ряд нарад, про що розкаже нам у наступному числі "Нашого Життя". Др. Савицька відбула свою подорож в товаристві дочки Гандзі Савицької, яка приготується до докторату на Колюмбійському Університеті та є дуже зацікавлена життям українського студентства в Бразилії.

Христя Навроцька

Редакцію відвідали

Під час своєї подорожі по США в справах Українського Вільного Університету, проф. Володимир Янів, ректор цього Університету, відвідав нашу редакцію. У загальній нашій пресі появилася в останніх часах багато статей про УВУ, тож тут наведемо тільки уривки з того про що ми довідалися під час нашої розмови з паном ректором.

Німецькі наукові кола і інституції респектують здобуті в УВУ наукові ступені, а в англійському довіднику "The World of Learning" 1974-1975 — Brochhaus включено поміж іншими високими школами теж УВУ, що є рівнозначне з визнанням цієї установи.

До успіхів УВУ треба рахувати 13 "сковородинських вечорів" у різних країнах Європи при співпраці професорів чужинецьких університетів.

Цікаво було почути про літні курси УВУ, про те, що приїжджають туди студенти з різною науковою підготовкою та знанням, а програма дуже "наповнена", бо хочеться в короткому часі дати багато. Це створює труднощі і конечність інтенсивної праці та співпраці професорів і студентів. Дає це багато цікавого досвіду, але висліди дуже позитивні.

А участь жінок у професорському складі? Вичисляємо: д-р. Оксана Борушенко з Курітиби — етнодемографія; д-р. Іраїда Тарнавецька з Манітоського Університету — славістика і мовознавство; мгр. Люба Жук — з Монреалю — музикологія; д-р. Галя Горбач — літературознавство і порівняльна література.

Успіхом УВУ є закуп репрезентативного будинку. Це доказ його стабільності, що дає теж можливість наукової праці, урядкування бібліотеки тощо.

Це короткі винятки з розмови з ректором УВУ.

Просимо здоровити від нас дружину — Софію Янів, яка працює у Сарселі при видаванні Енциклопедії.

СИМФОНІЯ ВДЯЧНОСТІ

Коли найбільшою вдячністю заграло ваше серце? Чи за осяги в науці? За придбання матеріального добра? За здобуття почесностей?

О, ні! Напевно ні! Якщо ви є матір'ю — то найкраще, найчистіше зідхання вдячності понеслось в небесні простори тоді, коли повернулось здоров'я вашого дитяти.

Пам'ятаєте цей ряд безсонних ночей, коли ви вдивлялися в личенько, яке в корчах лихоманки горіло пурпуровим цвітом.

Ця маленька, завжди активна істотка, тепер була зовсім пасивним гарячим камінчиком. Ви у своїй безрадності (ряд різних компресів) неспроможні цей вогонь погасити.

За правилом людини ви звертаєтеся до земського лікаря — але коли й наймодерніші ліки не помагають — ви шукаєте помочі у Небесного Лікаря. Спрямовуєте свої гарячі просьби до цієї, що їй знаний біль материнства — до Неустаючої Помочі. Ви здібні тоді на цілковите самовідречення Ви беззастережно вірите в її поміч. Ваша молитва вислухана.

Про це звістило погідним усміхом обличчя дитятка.

Тоді, й тільки тоді, заграло ваше серце невисказаною симфонією вдячності. І полинула ця пісня у простори. Найкраща за всі симфонії землі.

Міннеаполіс, квітень 1975 р.

ЯРИНА ЗОРЯНА

ТРАВЕНЬ — МІСЯЦЬ СКВУ

НЕ ЗАБУВАЙМО ПРО ПЕРЕСЛІДУВАННЯ В УКРАЇНІ

НАШЕ ЖИТТЯ, ТРАВЕНЬ 1975

УЛЯНА КРАВЧЕНКО

МАТУСІ

За біль, за труди, за любов,
за пестоші і за опіку,
за кожний день, що був готов
до жертв великих —

найкращий цвіт шукай у своєму дусі:
досмертну вдячність для матусі...

А згодом, як колись:

слабенький голос,
срібний волос,
тремтючі руки

натякнуть про день останньої розлуки,
— пести її,
огрій забуту згадку,
пести, як і вона тебе,
коли була ти ще малим дитятком...

(Нова Хата ч. 10 1935 р.)

Ганна Коцур

МАМІ

Життя подарувало Вам
лице повосковіле,
робота — шорсткість рук,
а будні перед святами
вапном повиїдали
на пальцях рани.
Щоб завжди в хаті було чисто —
Ви забували про руки,
але не про нас.
І цілу ніч,
і дві, і три —
не спали.

Ви гарних слів не вчилися у школі,
щоб "я" своє сховати в них.
"Вручання"* співали часто,
не знаючи моє чутливе серце,
і ось дивуетесь
(це я лиш відчуваю) —
чому така я.

* *
*

Ну мамо,
ходіть вже спати —
я казку хочу...

*Вірш О. Духновича: "Я русин був..."

(Пригорщі весни. Братіслава, Словацьке педагогічне вид-во, 1966)

НАШЕ ЖИТТЯ, ТРАВЕНЬ 1975

*Mother and Child — by Sofia Karaffa-Korbut
Едельвайс. Лінійне роб. Софії Караффу-Корбут*

ЄВГЕН ФОМІН

ЕТЮД

Світило ранне сонце угорі.
Туди, де сад підводився в цвітінні,
Ішли в задумі ніжні матері.

Їх лиць засмаглих не торкались тіні;
Там тінь не ляже чорна і сумна,
Де радості безмежні володіння.

О, сад, і мати! Сонце і весна!

1938

ДІМА

БІЛЬ

Болять мені, мамо, твої руки,
болять мені, мамо, твої ноги.
Плачуть очі мої
сльозами твоїми,
плачуть очі мої
сльозами подвійними.
Болить мені, мамо, твоє серце,
а до того ще й власне мое
розболілось.

(Зустріч років. Поезії, 1973 р.)

ВАСИЛЬ ГОЛОБОРОДЬКО

Тіні розбіглися від хати, мов кури,
і я снідати сідаю за стіл,
я дивлюся на материні руки,
які крають свіжовипечений хліб.

Вгризається лезо в пахуче тіло,
мов думка в голову світлу мою:
і впала нива красна з хлібини
і я на тій ниві тихий лежу.

Я упав і втомився на ниві красній,
і високо в небі стояло колосся
і плавали угорі, як риби, птиці,
й рипіли далеко кленові колеса.

Я тихо лежав: не злякати б комбайна,
що перепелом кричить наді мною!..
і мати гладила лагідно волосся,
і зерно в долонях пересипала,

і перекидала яблука червоні
і очей моїх полотняні кружечки,
на яких вишиті порепані руки,
руки, які крають тіло хлібини.

ЗА м. КВІТЕНЬ 1975 р. ЗЛОЖИЛИ:

ВІДДІЛИ СУА:

1,000 дол. — 33 Відділ — Клівленд
 500 дол. — 47 Відділ — Рочестер
 10 дол. — 64 Відділ — Нью-Йорк
 220 дол. членки — I Відд. — Нью-Йорк
 200 дол. — членки — 28 Відд. — Ньюарк — Ірвінгтон
 170 дол. членки 74 Відд. — Чикаго
 60 дол. членки 64 Відд. — Нью-Йорк
 50 дол. членки 71 Відд. — Джерзі Ситі
 10 дол. членка 4 Відд. — Нью-Йорк

Разом 2,220 дол.

ОРГАНІЗАЦІЇ, УСТАНОВИ

100 дол. — Союз Українців Католиків "Провидіння" — Філадельфія
 100 дол. — Товариство Українців Інженерів — Америки Відділ — Нью-Джерзі
 25 дол. Обезпечена продаж

нерухомостей — О. Смаль — А. Гординський
 10 дол. Осередок СУМА — Джерзі Ситі
 10 дол. Осередок СУМА — Ірвінгтон

Разом 245 дол

ОСОБИСТІ ПОЖЕРТВИ:

100 дол. — Меланія Мілянович (71 Відд.)
 100 дол. — Володимир і Анна Рак (83 Відд.)
 по 25 дол. — Лідія Бурачинська — Філадельфія — Стефанія Лешко (I Відд.) — Юрій і Христя Навроцькі (64 Відд.) — Анна Наташа (I Відділ) — Оля Сливка (I відд.)
 по 10 дол. — Ірина Білик — Джерзі Ситі — Ольга Павлів — Коговз

Разом 345 дол.

Пропущено в попередньому списку
 по 50 дол. Лідія Кий (чл. 13 Відд.)

Поля Книш
 фінансова секр.

ВІТАЄМО НОВИХ ЧЛЕНОК СУА

71-ий Відділ прислав список членок які вписалися до цього Відділу в 1974 р. Це пані: Стефанія Білоус, Надія Вербіяна, Іванка Голинська, Меланія Мілянович, Дарія Хиляк, Оля Доманська, Йоанна Кейса.

(подала Галина Білик)

Мати й дитина, материнство з його радостями і смутками часто бувають натхненням для мистців, предметом їх творчости. Перо, олівець, пензель, долото зображують матір і дитину — символи найчистішої, бо безкорисної і позбавленої егоїзму, любови. Тепер коли фотографіка стала ділянкою мистецтва, вона теж використовує свої технічні дані, око фотографа і його вмілість, щоб зловити на свою сочку матір і дитину.

У журналі "Нова Хата" (ч. 10 з 1935 р.), який виходив у Львові до другої світової війни, а якого редакторкою, як знаємо, була Лідія Бурачинська, знайшли ми знімок матері гуцулки з дитиною на руках, який репродукуємо на нашій обкладинці. Скільки краси зловив фотограф на плівку: краси в одязі, вишивці, кожусі, але теж краси у чудому русі матері, в обличчі дитинки, що притулилася у безпечно заглиблення маминих рамен, навіть у маленькій пухкенькій ручці, що безвладно звисає вздовж маминих пліч. Володимир Грицин, як уже не раз було, зумів зробити гарну відбитку із знищеного вже трохи числа "Нової Хати"

Цікаво оглядати давні числа "Нової Хати". Для нас вона приносить спогади, але для молодших скільки цікавої тематики: мистецтво, влаштування помешкань, цікаві постаті, література, дискусії. Багато ілюстрацій, помімо того, що тоді і матеріальні і технічні умовини були далеко скромніші, чудові старанно дібрані, цікаві.

На жаль у "Новій Хаті" не знайшли ми ні автора знімка, ані не знаємо хто ця гуцулка. Цікаве те, що дуже подібну картину представила Олена Кульчицька. Вона прикрашувала обкладинку "Нашого Життя" ч. 5 за 1971 р. Містимо її у сьогоднішньому числі

Відвідуючи Україну в 1974 р., побували в Ялті (Крим). Соняшний гарячий день, хоч — жовтень. Ідемо в ларку, що над морем. Ніжно припливають до берега хвилі, хлюпочуться в них діти, дорослі. Роздивляємось навколо, прислухаємось до розмов. Відчуваємо себе чужими в людському потоці.

Раптом перед очима в далині рідна постать. Невже? Так, справді! В кінці бічної широкої алеї — Леся Українка. (Чому не на головній?!) Пам'ятник більший як людського зросту. Леся сидить, склавши руки на колінах, задумана, але мужня і велична. На руках її — скромний букет живих квітів. Силу духа, певно, хотіла передати скульптор Галина Кальченко, зобразивши її не тендітною, якою вона була. Поставлено пам'ятник у 1971 р., у сторіччя народження поетки.

Ідемо на базар, купуємо квіти (багато їх там). Наймолодша в групі — Дарця, яка цього року скінчила коледж, шанобливо кладе до ніг Лесі Українки сніп хризантем. Другого дня приносимо до пам'ятника свіжі квіти. Бачимо, що принесені нами вчора, чиясь турботлива рука поставила у посудини з водою.

Питаємо в Інтуристі, чи в Ялті збережено пам'ять про перебування тут Лесі Українки в 1907-8 рр. Нічого не знають. Довго дзвонять кудись, розпитують і нарешті інформують, що є музей Л. Українки, як відділ краєзнавчого. Спрямовують нас до літературного відділу музею. Знаходимо його, та це зовсім не музей Л. Українки. Це російських письменників Треньова і Павленка. В ньому тільки маленький спогад про поетку. Стоїть бюст Л. Українки в гіпсі, роботи Г. Кальченко (1958 р.). Портрет роботи художниці С. Ярової; на ньому Леся Українка — в чорній безрукавці і вишитій блюзці (зовсім як "однострій" союзнок), стоїть, притулившись до скелі, над самим морем, а погляд — далеко, далеко в морі. І "Мавка", виконана в дереві, скульптора К. Журавлева.

Запитуємо в цьому музеї, де ж нам шукати, присвячений поетці. Спрямовують до загального краєзнавчого. Мандруємо на гору до вірменської церкви, де міститься музей. Зустрічає нас напис: "Закрито на ремонт".

Знайшли будинок, в якому жила Леся Українка в 1907 р.. На ньому є меморіальна дошка. Від будинку дорога іде вниз до центру міста і моря. Кам'яниста вона і не легка навіть для здорової міцної людини. Скільки разів ступала тут нога великої письменниці! З побожністю дивимось на це каміння.

Скульптура Лесі Українки роботи Галини Кальченко поставлена у Ялті на Криму у 1971 р.

Lesia Ukrainka — sculpture by Halyna Kalchenko Jalta in 1971.

Є меморіальна дошка на готелі "Ялта", в якому найперше жила поетка. Та не знайшли її житла 1908 р.

25-го грудня Лєся з Ялти пише матері про свою хворобу нирки. Це та хвороба, що передчасно звела її в могилу. В листі радилася, коли й де їй оперуватися.

Хвора сама, доглядаючи хворого чоловіка (через його хворобу й поїхала до Ялти), знаходить сили працювати. У 1907 р. написала "Айша та Мохамед", "За горою блискавиці", скінчила і остаточно відшліфувала "Касандру". Чоловік Лесі з її голосу записував народні мелодії. Не поривала зв'язків з рідними, приятелями: від березня до кінця року написала 18 листів.

У 1908 р. Лєся ще в Ялті. У квітні їде звідти до Берліну на пораду з лікарями.

СКУЛЬПТУРИ ГАЛИНИ КАЛЬЧЕНКО

Галина Кальченко — скульптор у своїй робітні

Halyna Kalchenko — sculptor at work

У березні бїж. року померла у Києві на 49-му році життя скульптор Галина Кальченко. Родилася вона 4 лютого 1926 року в місті Борзна, Чернігівської області. 1953 року закінчила Київський Художній Інститут (майстерня професора М. Г. Лисенка), а у 1958 р. аспірантуру у тому ж інституті.

Її твори у більшості скульптурні портрети в тому низка різьб — портретів, визначних українських поетів, письменників, музик, акторів (очевидно теж героїв труда), а теж пам'ятників, пропам'ятних таблиць тощо. Скульптури з розмахом, позбавлені того, що за прийнятими опініями, характеризує т. зв. "жіночу творчість", без солодкової витончености. Є між ними монументальні постаті Лесі Українки в Ялті (гл. сьогоднішій репортаж Галини Царинник з Ялти) та в Києві, гнівний Тарас Шевченко; Ольга Кобилянська — загорнута у хустку, яка "чіткими плянами, що за своєю архітектонікою нагадує силуети карпатських дерев'яних церков". Ряд портретів українських музик: Гулак Артемовський, Леонтович, Степовий, Косенко, співачки Белла Руденко, Оксана Петрусенко (пропам'ятна таблиця) — усе твори повні розмаху, а хоч реалістичні далекі від натуралізму, з підкресленням внутрішньої, психологічної характеристики людини.

Містимо декілька репродукцій її творів з яких одна група

Пам'ятник Лесі Українки у Києві роботи Галини Кальченко

Memorial to Lesia Ukrainka by Halyna Kalchenko

— скульптура, яка носить назву "Після допиту", повна трагічної сили могла б стати пам'ятником українській матері яка живе у цій трагічній добі, добі остаточного занепаду пошанування прав людини. Може колись стане ця

В ЯЛТІ (закінчення)

17-го вересня пише з Ялти до сестри: "Ет, досадно сидіти у такій Ялті, де ні для себе, ні для людей не живеш!.." Мало написала вона цього року: "Розмова" і "Хвиля йде". Збирала етнографічні матеріали. Запросили до Ялти бандуриста Гната Гончаренка, записували спів його (думи) на фонографічні валки. Леся Українка опрацювала пояснення до цього матеріалу і разом з записами одіслала до Етнографічної Комісії Т-ва ім. Т. Шевченка (для колекції Філарета Колеси). Двадцять один лист написала вона цього року до родини і друзів.

У грудні 1908 р. переїздить з Ялти на Кавказ, де чоловік дістав посаду. Од переїзду надовго ослабла (рецидив у легенях). Зламали її безконечні чоловікові хвороби, переміни трьох домівок, невеселі звістки від родини — батькова тяжка хвороба...

За кілька кілометрів від Ялти, на шосе стоїть трохи дивна споруда. Щось на зразок піраміди із зрізаним верхом, викладеної з великих брил камін-

ня. З одного боку на таблиці напис: "Споруджено на відзначення 100-річчя з дня народження геніальної поетеси революціонерки Лесі Українки — 1971 рік". З інших боків на таблицях викарбувано слова з її творів.

Нема в продажі листівок із зображенням пам'ятника Л. Українки чи пам'яткової споруди. Пощастило нам почути гарну пісню на слова поетеси "Останні квіти", музика В. Гомоляки, на концерті з нагоди 60-річчя цього композитора. Грала ялтинська симфонічна оркестра, співали солістки київської та харківської опер. Був присутній на концерті і композитор. Мали сміливість піти за лаштунки і привітати його від трьох українок з Америки.

Хоч їхали до Ялти не дуже охочо, повертались з неї вдоволені, що побували там, де стоїть пам'ятник великої поетеси, де вона жила і працювала.

Тарас Шевченко — фрагмент пам'ятника скульп. Галини Кальченко

Taras Shevchenko — memorial by sculptor Halyna Kalchenko

скульптура як пам'ятник сьгоднішньої жінки-матері якраз в Україні на місці розваленого "дому неволі".

Ольга Кобиланська
скульптура Галини
Кальченко

Olha Kobylanska —
by Halyna Kalchenko

Мрія-дівчина. Скульптора Галини Кальченко

Dream girl — sculpture by Halyna Kalchenko

З листів до Редакції

МОЇ ВРАЖІННЯ З КОНВЕНЦІЇ

На цьому місці я хотіла би поділитися з членками СУА моїми вражіннями з XVII Ювілейної Конвенції, яка залишиться надовго в моїй пам'яті. Ця Конвенція була для мене дуже повчальна і зворушлива, бо я мала змогу побачити тих всіх заслужених Членок-Сеньйорок, які дали підвалини нашій організації.

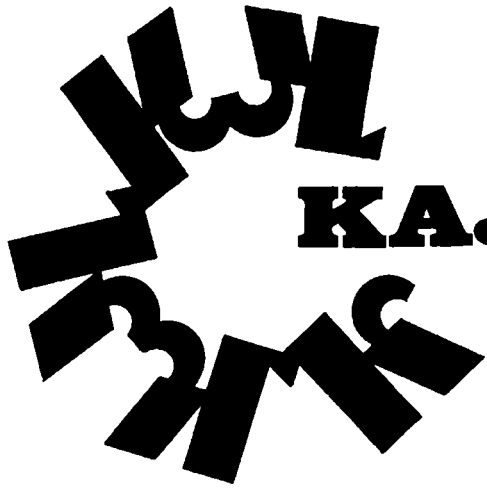
Я особисто дуже багато скористала і навчилася на цій Конвенції, що дуже змінило моє наставлення до громадської праці та до становища СУА в українській громаді. Зі звітів і доповідей я довідалася про великі заслуги СУА на користь української громади в Америці, поза її межами та для рідного краю. При цьому СУА допомагав другим, а для своїх власних потреб не придбав майже нічого, тому Відділи СУА в першій мірі мусять подбати про свою власну організацію і фінансово її забезпечити, щоб могла функціонувати в теперішніх складних умовах.

Дуже були корисні панелі (комісії). Я була присутня на панелі Зовнішніх зв'язків (п. Марія Душник) та дуже багато скористала. Та ділянка мене цікавила, бо я була давніше Рефер. Зв'язків у Відділі.

Користі для членок з участі в Конвенції дуже великі, бо вони приїжджають до Відділів з новими ідеями і охотою до праці. Тому наш Відділ СУА вже відтепер починає складати гроші на висилку делегаток на наступну Конвенцію. Членки нашого Відділу, захочені ентузіязмом, з яким приїхали наші делегатки з Конвенції, ухвалили на перших ширших сходах, щоб встановити "Фонд Делегатки на Конвенцію" і вже відтепер відкладати 15-ть відсотків з приходу кожної імпрези на ту ціль, так що за три роки сподіваємося призбирати досить фондів, щоби без труду вислати делегаток Відділу на Конвенцію.

Було би цікаво прочитати вражіння з Конвенції, які мали другі делегатки.

Анна Кошикар
Голова 57-го Відділу СУА в Ютиці

КАЛЕЙДОСКОП ЖІНОЧОГО ЖИТТЯ

Опрацювала Світлана Луцька

УКРАЇНА

- На Захід надістався лист Тетяни Житникової, дружини ув'язненого українського математика Леоніда Плюща. Лист адресований до Міжнародного Комітету Математиків. Т. Житникова розповідає про жакливі наслідки т. зв. "лікування", яке переводять уже 3 і пів року кагебісти над її чоловіком у психіатричній лікарні в Дніпропетровську. Вона просить, щоб повернули їй чоловіка та дали змогу її родині виїхати за кордон.

- У 1973 р. Кримський музей декоративно-прикладного мистецтва в Симферополі відсвяткував своє десятиріччя. Його ініціатором була Віра Роїк, колишня вчителька, яка через недугу покинула вчителювання та посвятилася вишиванню. Сьогодні вона заслужений майстер народньої творчості УРСР, а її вишивки — серветки, фартушки, рушники, килимки — прикрашують виставочні зали музею. Віра Роїк також підховала нове покоління талановитих вишивальниць, яким передала своє знання та любов до української вишивки.

- У київському видавництві "Наукова думка" появилася в 1974 р. книжка Неоніли Здоровеги "Нариси народньої обрядовості на Україні". Праця висвітлює питання походження та еволюції весільних обрядів на Україні, а також розглядає правові весільні звичаї народу. Авторка покликається на найдавніші історичні та літературні пам'ятки, давні акти 15-16 ст. та численні етнографічні записи весільної обрядовості з різних областей України 19 початку 20 ст. Книжка нараховує 157 сторінок. Наклад: 9,000.

- На Захід надістався лист політичного в'язня Надії Світличної-Шумук, який був висланий генеральному прокуророві СРСР А. Руденкові 10. XII. 1973 р. Н. Світлична пише: "Мене фактично позбавили не тільки свободи, але і материнства, бо необережна довірливість у такі документи як конституція СРСР і Деклярація прав людини привели мене у тюрму. Не вони, але кримінальний кодекс узяв верх над конституційними гарантіями свободи слова і гарантіями, що випливають з міжнародніх умов про права людини...". Н. Світлична є матір'ю мало-

літнього сина Яреми Шумука. Вона була засуджена в 1973 р в Києві на 4 роки примусової праці та заслання.

- Славу талановитої писанкарки здобула народня майстриня Ялина Ратушняк із села Кобринового з Черкаської області. Рідко коли вона повторить той самий мотив і на зворотному боці писанки. Такі дво і трикомпозиційні твори не є окремими кожен у собі. Вони об'єднані одним смисловим задумом і становлять цільну художню розповідь. Взагалі більшість розписів Ялини Ратушняк такі, що коли б їх з мін'ятурної опуклої поверхні перенести на площу, то вийшли б цілі декоративні полотнища. Її писанки зберігаються в музеях декоративно-ужиткового мистецтва народнього побуту й архітектури в Києві.

ПОЛЬЩА

- Польський журнал "Штука людова" (ч. 3, 1974 р.) помістив рецензію А. Кучинської-Ірацької на монографію М. Пшезьдзецької "Про малопольське іконописне малярство 19 ст. Студія над епілогом церковного мистецтва в дієцезії перемиській і в сусідніх теренах". (1973) Пшезьдзецька займалася вивченням української ікони та написала на цю тему докторську дисертацію, яка вийшла друком уже після смерті авторки. Дослідниця вивчала ікону на території Польщі та Словаччини. Докладно простудіювала архів греко-католицького єпископату в Перемишлі. Пшезьдзецька опрацювала словник церковних художників 19 століття, в якому зафіксовано 69 прізвищ. Докладніше авторка представила рід художників Богданських, які малювали ікони протягом 19 ст., а останній з них працював ще в 1960-их роках.

США

- Цього року Об'єднання Українських Євангельсько-Баптистських Церков у США відмітило 20-ліття існування свого Жіночого Об'єднання, яке згуртовує жіночі гуртки при українських євангелицько-баптистських церквах. Вони провадять корисну релігійну, громадську та харитативну працю при своїх церковних громадах. Жіноче Об'єднання в США було засноване в 1954 р. Першою головою була Наталія Жабко-Потапович. Головою об'єднання тепер є Катерина П'ятковська.

Тільки між нами і телефоном...

ПРИНЦИПИ І — МОДА.

Дочка моїх сусідів, Ліда, вже кілька років працює професійно після закінчення студій. Хоча її батьки мають вигідне і досить обширне помешкання, Ліда вирішила, що вона хоче спробувати жити самостійно, і взяла з товаришкою апартамент.

Лідині батьки погодилися на її крок, бо вважали, що це добра можливість молодим людям спробувати самостійно вести господарку, планувати бюджет і бути відповідальним, поминаючи це чи ці люди колись одружаться з кимось чи ні. Бабця і тітка Ліди попали в розпач: "Що вона буде там таке робити, що соромиться свого дому? Що це вона хоче пізно гостей приймати, чи якийсь неморальне життя вести? Чому ж інакше вона хоче бути поза домом батьків?"

Лідині батьки кажуть, що якщо вони досі не дали їй певних принципів і норм поведінки та моралі, коли їй вже 23 роки, то тримати її під своїм крилом не допоможе. Коли хтось захоче "невідповідно" поводитися, то знайде можливість і навіть під носом батьків. Отже справа не в тім.

КАЛЕЙДОСКОП (закінчення)

• Нью-Джерзі. Американська музична організація "Мюзік Едюкейторс Асоційшен" улаштувала в 30-ту річницю смерті Беллі Бартока публічний іспит фортепіанових творів. Іспит відбувся 16. III. 1975 р. З 85 учасників іспиту, три перші місця у різних категоріях здобули: Рута Гопалюк (8 років), Наталія Шевченко (11 років) та Віра Шевченко (14 років). Всі учні фортепіану кляси Галі Клим.

СОМАЛІЯ

• У січні 1975 р. ця африканська ісламська країна проголосила рівноправність жінок і мужчин. Коли шейки, знавці Корану та ісламської віри запротестували проти цієї проклямації, вони були арештовані. Десять шейків було розстріляно, шість засуджено на 30-літнє ув'язнення, а 17 на 20-літнє ув'язнення. Маріян Гаї Елті, 27-річна голова жіночої секції політичного бюро Сомалії заявила, що це вперше в історії чоловіки були розстріляні в справі жіночої рівноправності.

БРАЗИЛІЯ

• Куритиба. Д-р Оксана Борушенко, професор Федерального Університету Парани, була підвищена до стажу заступниці голови департаменту історії цього університету. Від 1968 р. проф. Борушенко викладає в Паранському Університеті історію України як обов'язковий предмет.

НАШЕ ЖИТТЯ, ТРАВЕНЬ 1975

Мої сусіди вибрали між давньою модою (коли діти жили разом з батьками аж поки одружились) і сучасною модою, та довірям до певних принципів їхньої дочки. (А тут треба підчеркнути очевидно це, що далеко нема стільки протестів рідні і знайомих коли це син живе окремо від батьків, як є "згіршення" коли це робить дочка. Дивний подвійний стандарт!)

Мода і справа принципів не є рівні собі! У важливіших справах треба бути стійким — а в неважнім можна поступатись. Саме мода є цією неважною частиною в житті, і звичайно людина не є більше чи менше вартісною коли вона підтримує дану моду. Наша старша генерація є дуже чутлива на моду ("за нас так не робили") і легко "згіршується" довжиною суконки чи довжиною волосся, вони самі не закріплюють плиткості в тім, що стільки уваги присвячують на критику короткотривалої (і звичайно нікому не шкідливої!) моди, а не принципів. А молоді звичайно більше серйозно переймається принципами. Наприклад тепер молоді подружжя мають дуже сильні переконання в справі абортів (якщо проти них — вважають акт за вбивство а якщо за — вважаючи це за гуманітарний вчинок). Тридцять чи п'ятдесят років тому наші знайомі, батьки теперішньої молоді чи бабці в Європі, не турбувались етичними принципами абортів, тільки вибирали найбільш відомого в цій ділянці лікаря у Львові чи у Києві. Розкажіть це теперішній молоді — і це багато з них буде "згіршеними". І саме тут принципи є заторкнені!

Тому це батьки Ліди, мої сусіди, вирішили, що окремий апартамент для їхньої дочки — це справа моди чи вигоди, а не глибших принципів.

Любов Калинович

Про дітей не для дітей

Сусіди мене завжди питались чому я накладаю тягар двомовності на таку малу дитину. Я їм завжди розказую цю пригоду:

Ми Олю приготувляли до відвідин зоологічного городу і оповідали про мавпи, що вони їдять, як живуть, поведяться і т. п.

Прийшов час на поїздку, вбрались гарно і поїхали до Нью-Йорку.

Коли прийшли до парку, Оля навіть в клітки не заглянула. Побачила пані в "рольках" на голові, крикливому вбранні, з золотими блискучими зубами і радієм, яке кричало "Mira, Mira". Оля підбігла до неї і кричить "мавпа, мавпа" — Мене просто заморозило "Олю, та ж це пані" — а Оля давай кричати "Пані мавпа, пані мавпа".

Сусіди добре зрозуміли, що українська мова може давати:

"Asset".

K.C.

Нові Кобиляки, куди я прибув у ролі інспектора середніх шкіл у діаспорі, зустріли мене з відкритими обіймами. Це наводило на думку, що ново-кобиляцької школи стоять на належному рівні, і я матиму час познайомитися ще й з іншими проявами цього чепурного південно-каліфорнійського міста.

Гостинність мешканців часто зворушувала до сліз. Стояли теплі сонячні дні, і я вже почав міркувати чи не переїхати сюди, коли вийду на пенсію.

Директор найбільшої ново-кобиляцької школи, у якого я зупинився, хотів дати мені нагоду якомога докладніше пригланутися до місцевого життя, і ми з ним щовечора ходили в різні культурно-освітні осередки, бували на імпрезах, відвідували вчителів та місцевих визначних людей.

З нагоди мого від'їзду директор школи плянував улаштувати в себе гостину, на якій, серед еліти міста, мала бути навіть Джоконда де Пилипчук. Тому, що її трохи незвичайне ім'я доводилося чути майже в кожній хаті, де я бував, та по тому, як підкреслено, особливо чоловічою частиною міста, воно вимовлялось, я відчував, що Джоконда була, якщо не головною, то принаймні однією з головніших тут атракцій і був дуже зацікавлений її побачити.

— Це незвичайна жінка, — говорив мені мій господар, — інтелігентна і освічена. Запевняю Вас, що немає жодної людини в цілому місті, яка могла б дорівнятися їй у начитаності та поінформованості. Звичайно, ніде правди діти, Бог не обділив її вродою, але в даному разі це не має значення, бо як Ви, напевно, вже мали нагоду переконатися, гарних жінок у нашому місті не бракує. Властиво Джокондина інтелектуальність робить її безконкурентною. Вона з тих щасливців, до яких доля була більше, ніж ласкавою.

Як я міг не погоджуватися, коли мене інформували, що у місті не залишалось жодного чоловіка, який, познайомившись з Джокондою, не став би її поклонником.

Отож: я нетерпляче чекав вечора, коли мала з'явитися ця загадкова жінка.

Мушу признатися, що коли Джоконда увійшла до кімнати, я був трохи розчарований, як це звичайно буває, коли чекаєш побачити щось неймовірно надзвичайне, а воно виявиться лише надзвичайним. Однак найвибагливіше журі, призначене для оцінки жіночої привабливості, не могло б не прийти до згоди, що зовнішністю, у свою користь, вона відрізнялася від усіх тут присутніх жінок.

Вона не була, як у народі кажуть, писаною красунею. Коли б узялися розбирати її по частинах, могли б виникнути нескінченні дискусії, але всі частини в цілості, її постава, рухи, манера триматися, усмішка, спосіб одягатися і, звичайно, молодість, хоч уже дещо і заавансована, надавали Джоконді надзвичайної чарівності.

На ній була доброго крою з дорогої тканини тьмяно-зеленого кольору, з довгими пишними рукавами, сукня, що

високо закривала шию, з якої на довгому ланцюжку звисав досить великий круглий медальйон з зображенням якогось божества.

— Наша ясна зоря — Джоконда де Пилипчук! — представив мені її мій господар.

— Я стільки вже наслухався тут про Вас! — сказав я.

— Сподіваюся, що це було щось не дуже погане, — відповіла вона, і по тону, з яким вона це промовила, я вичув, що мої слова вона сприйняла як комплімент, і що вони їй сподобалися.

Джоконду посадили у фотель, який зразу ж оточило чоловіче товариство, наперейми пропонуючи їй свої послуги. На поруччях фотелю примостилися голова мистецького товариства з головним редактором найпопулярнішого ново-кобиляцького журналу. Голова спілки журналістів сів у неї в ногах на килимі, а інші притягали до неї ближче свої стільці та стільчики. Микита де Пилипчук, успішний міський правник, чоловік Джоконди, зразу ж був забраний у другу кімнату на партію бріджа.

Господар запропонував гостям напої.

— Де наш столичний гість? — спитала Джоконда, розглядаючись навколо. Всі зразу ж кинулися шукати мене по кімнаті, і за кілька секунд я вже був припроваджений і посаджений біля неї на низенькому круглому стільчику.

— Боже, як приємно у цій глушині бачити людину зі світу, — говорила Джоконда, тримаючи, в довгому чорному мундштуку, цигарку, до якої назустріч простягнулись одночасно чотири запалені сірники.

— Ви помиляєтеся, пані, — сказав я, — Столиця тільки здалека здається привабливою, так як і все інше в житті, чого не можна розглянути зблизька. Я, наприклад, захоплений Вашим містом, і навіть не мав би нічого проти того, щоб переїхати сюди назавжди.

— Я недавно читала цікаву статтю Жаґо про причини різних поглядів людей на одну і ту ж річ. На мою думку, він один з цікавіших сучасних психологів. Я захоплена ним! Яке розуміння! Який вгляд у справу! Що Ви думаєте про його думки? — звернулася вона до мене.

— Я не читав і, на мій сором, мушу признатися, — ніколи не чув цього імені.

— Чи ти читала вже новий роман Боне? — спитала Джоконда господиню дому, яка у протилежній частині кімнати частувала жіноче товариство чаєм.

— Ні. Ще не мала нагоди, — відповіла господиня.

— Шкода. Що за річ! — і вона почала розповідати про своє враження від статті про екологію у модерний час, яку вона прочитала у найновішому журналі "Поступ". Її зацікавлено спухали, а коли господар час від часу переводив погляд з Джоконди на мене, я в ньому читав: "Ага, чи ми не казали?!"

Коли вона, не звертаючись конкретно ні до кого,

спитала думку про теперішню політику сенатора з Нового Загумінку, я збагнув її таємницю. Мені стало шкода тих милих жінок, що трималися свого жіночого товариства, безсилі відірвати увагу своїх і не своїх чоловіків від чарівниці, і я спитав, чи вона вже бачила найновішу картину Камонтіно.

— Яка це?.. — вичікуюче дивилася вона на мене, але я мовчав. — Взагалі він дуже оригінальний... цікава композиція... поєднання кольорів... лінія..

Не знаю чи будь-коли жив маляр з таким прізвищем, — воно просто прийшло мені на язик самочинно.

— А що Ви думаєте про нову книжку Камієля? — питає далі, щоб не дати їй часу почати свій новий монолог. Я бачив це ім'я у якомусь журналі, коли сидів у почекальні у свого дентиста.

Джоконда відповіла мені, що, на жаль, цієї книжки вона ще не читала, але поробила вже всі заходи, щоб її дістати, бо цього письменника вона дуже цінить за оригінальність стилю.

Але з новою політикою еспанського посла в Італії Джоконда не була ознайомлена. Вичувалося, що такий стиль розмови їй не подобався і був для неї незвичний. Вона пашіла від хвилювання, а я, поцікавившись її божком на ланцюжку та сказавши кілька компліментів, перейшов до гурту жінок. Вони мене гостили різними ласощами і дуже тішились, коли я попросив у них рецепти деяких ново-кобиляцьких страв.

Джоконда скоро відійшла.

За десять років мені знову довелося побувати у тій самій ролі, що й попереднього разу, у Нових Кобиляках. Як і десять років тому, мене гостинно приймали, скрізь водили, і школи були у найкращому порядку. Тільки про Джоконду ніхто не згадував. Перед від'їздом мені, як і тоді, зробили прощальне прийняття. Зауваживши, що Джоконди немає, я спитав про неї господаря. Він сказав мені, що вона дуже змінилася інтелектуально, перестала бути такою цікавою, як колись і, мабуть, відчуваючи це, тепер майже не ходить в гості, її навіть перестали вже й запрошувати. Але

сьогодні, довідавшись, що я приїхав, вона виявила бажання прийти.

І справді, в годині 11-й вона прийшла. Як і колись — була елегантно одягнена, але відразу кинулося в очі, що вона дуже змінилася: постаріла і споганіла. Це була вже не та Джоконда, яку я зустрів 10 років тому, і мені стало її шкода.

Я спитав, як їй поводитьсь. Вона нічого не відповіла на питання, тільки, лукаво посміхнувшись, сказала: — Я читала багато визначних психологів, але найбільшого з них мені довелося зустріти у своєму житті...

— Знову вона, давня Джоконда!.. — майнуло в мої думці, і я чекав, що вона скаже далі. Мені хотілося, щоб вона говорила.

— Я спеціально прийшла; щоб про нього Вам сказати, — вела вона далі, — Цей психолог і... — вона на хвилинку спинилася, — і психіатр — це Ви.

— Ви думаєте, що я тоді Вас вилікував? — надаючи жартівливого тону цьому питанню, сказав я, догадавшись в чім справа.

— О, ні! Ви вилікували від мене їх, — сказала вона, вказавши очима на гурт чоловіків, що зібралися навколо гарненької дружини місцевого, недавно прибулого сюди лікаря, яка багато й дзвінко сміялася й своїми розповідями прегарно забавляла товариство, — майже у тому самому складі, тільки більше посивіле і полисіле, що його десять років тому розважала чарівна Джоконда.

Я подивився на обох суперниць, що сиділи в протилежних кінцях кімнати, і зрозумів, що вони віддалені одна від одної віддалю приблизно тузень років. Я хотів сказати Джоконді, що вона помиляється, що справжня причина зовсім не в тому, що вона думає, але промовчав. Навіщо? В цю хвилину мені хотілося піти до гурту і застосувати всі знання своєї психології, в яку вірила Джоконда, щоб її колишні адоратори повернулися до неї, тільки на цей вечір, але я знав, що це було б безнадійним, бо час не визнає ніякої психології, і я був проти нього безсилий.

УСМІХНИСЯ

* * *

Пльомбер після двогодинної направи водопроводів висталює господареві рахунок.

Господар: Але ж пане, це ж виходить по 50 доларів на годину! Я — адвокат, а за годину більше 40 доларів не беру!

Пльомбер: Ну, так... Коли я ще був адвокатом, я теж не брав більше, як сорок!

* * *

Раз товариш Данилові сказав: Оце маєш! Оженився — і сам собі штани зашиваєш. А Данило образився: — Не плети дурницю! Я не штани зашиваю, а жінці спідницю.
(Павло Глазовий, Літературна Україна)

* * *

Суддя: Чи це правда, що Ви казали, що пані Пирожинська — негідниця і розпусниця?

Підсудна: Правда, правда ... — але я цього не казала!

* * *

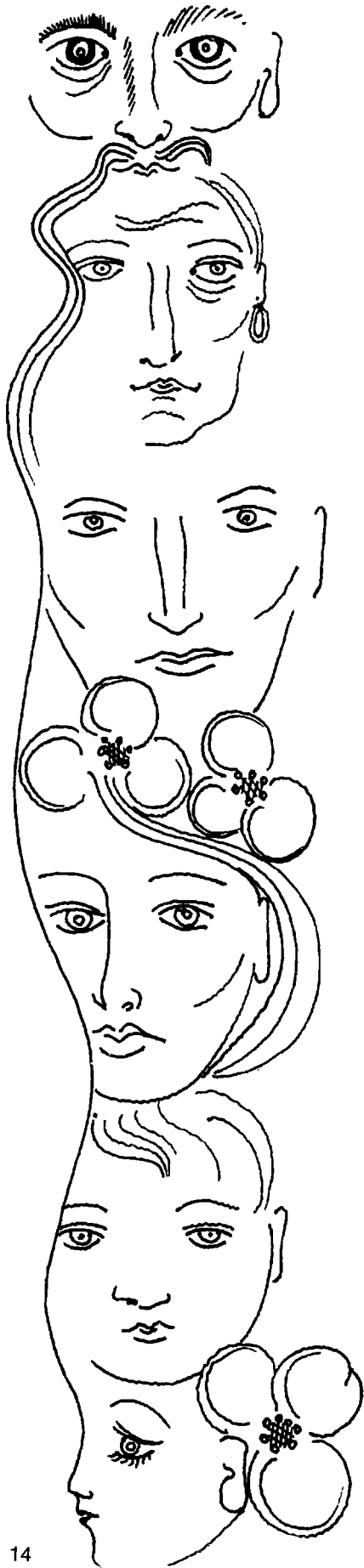
До видатного американського педагога підступила після його доповіді молода мати і питає:

— Порадьте, будь ласка, в якому віці найкраще починати освіту дитини?

— А коли ви сподієтесь дитини?

— Як то? Моєму синові тепер п'ять років.

— Бійтеся Бога, пані! Чого це ви стоїте тут і тратите час? Біжіть додому. Адже ж найкращих п'ять років ви вже втратили!

СТОРІНКА МОЛОДОЇ МАМИ

Може нема другої мови на світі, яка так, як українська, давала б людині у пестливій формі висловлювати почуття любови, ніжності, родинного чи дружнього тепла та симпатії. Не тільки назви-іменники, але й інші частини мови, як прикметники і навіть дієслова (у формі дієменника) мають необмежену можливість творення зменшувальних і пестливих форм.

Нашим завданням сьогодні є подати пестливі назви чи слова, які вживаються в колі родини, поміж її членами.

Але згадаймо перед тим кількома словами ті інші частини мови, не іменники. Візьмім, напр. прикметник **малий**. Скільки можна творити від нього зменшувальних чи пестливих форм! Ось вам: маленький, малесенький, малюсінський, маненький, манесенький, маціцький, мацюпінський, мацюнісінський.

Прикметний **синій** дає вам: синенький, синесенький

А дієменники! **Їсти**, їстки, їстоньки, їсточки; **спати**, спатки, спатоньки, спаточки.

Але повернімся до іменника, до родинних пестливих назв.

БАТЬКО

батьо, батусь, батуньо, батусьо, батенько, батечко, батонько. тато, татко, татенько, татечко татонько, таточко, татўльо, татўленько, татўнь, татуньо, татўсь, татусьо, татўсик, татцьо, татценько.

МАТИ

матінка, матінонька, матіночка, матонька, маточка, матуня, матуся, матусенька, матусечка, мама, мамка, мамця, мамуня, мамуся, мамусенька, неня, ненька, ненечка

ДІД, ДІДО

дідусь, дідусик, дідусьо, дідусечко, дідунь, дідуньо, дідунечко

БАБА

бабонька, бабойка, бабуня, бабунечка, бабуся, бабусенька, бабусечка, бабця.

БРАТ

брáтець, братік, братічок, братко, браток, браточок, братонько, братечко, братуньо, братўсь, братўсик

СЕСТРА

сестриця, сестричка, сестронька, сестриченька

ДІТИ

дітки, діточки, дітоньки. дитина, дитинка, дитиночка, дитя, дитятко, дитяточко, дитина, дитиняtko, дитиняточко, дитинчá, дитинчátko.

СИН

синок, сінко, сінонько, синочок, сінчичок, синáш, синáшко (люляй, люляй, козацький синашу! Чуб. V. 347) синеня.

ДОНЬКА

доня, донечка, доненька, доньця і дочкá, дóченька, дóчечка.

До того маємо безліч пестливих виразів, якими можемо висловлювати свою любов і ніжність до близьких нам істот.

До хлопців ми звертаємось такими словами: мій голубе, мій голубе сизий, голубоньку! голубочку! мій соколе ясний! Мій соколику! моє серденько!

Але найбільше маємо таких виразів до дівчат. Моя баба називала мене ясочкою. Що таке слово яса — відомо. Це лицарський привіт — "Ясу воздавати", звичайно стрілами з гармат чи рушниць. Але зустрічаємо в літературі: "весела як ясочка" або "очі, як ясочки, грають". Отже це говорить як про щось радісне і ясне. "Ти моя ясочко!" Також: "ти моя зіронько"! "моя голубко", голубонько, ластівко, ластівочко, щибетушко, щибетушечко, квітточко!

"Серденько, моє серденько", або "золотко, моє золотко" — це звернення застосовується як до хлопців, так до дівчат.

Взагалі українська мова має необмежені можливості щодо творення зменшувальних та пестливих форм у нашому словниці та велике багатство слів, які можна вживати для пещення дітей чи виразу ніжності

до близьких людей Тому батьки, які знають українську мову і її невичерпні скарби, не потребують учитися, вони мусять лише беззастережно вживати тих слів, які самочинно спливають їм на уста у припливі материнської чи батьківської любові.

Наталія Холодна

МІЙ ПЕРШИЙ СЛОВНИК

100 сторінок друку, а на кожній сторінці кілька двоколірових рисунків предметів, що їх діти бачать у хаті, на подвір'ї, на вулиці, в крамниці. Під рисунками назви предметів, так що дитина легко може засвоїти їх по-українському. Обкладинка в чотирьох кольорах. Ілюстрації та обкладинка роботи Юрія і Ярка Козаків. Зладжений на зразок чужих словників для дошкільних дітей, "Мій перший словник" це найкращий дарунок який приготувало не тільки дітям, але і молодим матерям (та й бабцям). Об'єднання Українських Педагогів Канади. Дарунок довго очікуваний і треба сказати у сьогоднішніх умовах необхідний для тих, хто хоче навчити дітей вільно висловлюватися рідною мовою.

Так здійснився задум досвідченого педагога і виховниці Цьоппи Па-

ліїв, який після її смерті перебрав до здійснення пок. Зенко Зелений, а тепер завершив Я. Єліїв. Появиться він в половині червня і буде коштувати 6.—дол., а для тих хто передплатить (до 15 червня) 4.50 дол. Замовляти можна: "PLY" Co-op., LTD. 768 Queen St; West Toronto, Ont. Canada M6J 1E9

Пишуть нам молоді мами з Канади, які оглядали оригінали рисунків, що вони чудові, а мами раді, що врешті дістануть в руки такий посібник для науки своїх малят.

О. ЛЯТУРИНСЬКА

"Ходить сон коло вікон,
а дрімота коло плота..."
З народної колисанки.

Люляй, людяй, синку!
Вкрию ніжки, плечі.
Тінь поклавши синю,
день схилився надвечір.

А дрімки вже впарі
й місяць під горою,
принесуть киптарик
з нитки дорогої.

Покладуть зненацька
точену кулю,
шаблю ще й козацьку...
Люляй, сину, люляй!

КОЛИСАНКА

Люлі, люлі, люлі, люлі!
Йди но, соньку, до кошулі!
Йди но, котку, йди воркотку,
присипляти нашу Злотку!

За віконечком і мушка
ані бренькне, зелепушка.
Під лісочок-коливайчик
вибіг зайчик-побігайчик.

А у зайчика на спинці
житній книшук у торбинці,
теплі чуньці від бабуньці
ще й сон-зіллячко в ладунці.

Щось дамо з окрайця котку,
котку-мурому воркотку.
А вже кичі, тій моргулі —
дулі, дулі! Люлі, люлі!

(Княжа емаль. Поезії. 1955 р.)

НАШІ СВІТЛИЧКИ

БАТЬКИ—СВІТЛИЧКА

Знаємо, що найбільший успіх у вихованні дітей є там, де є співпраця батьків зі школою, бо тоді хата й школа взаємно доповнюються. Така співпраця є ще більше побажана між батьками й світличками, тому що до світлички діти приходять переважно тільки раз в тиждень інколи, хоч рідше, два, а в найкращому випадку три рази, отже дитина не може всього запам'ятати, чого навчилася протягом двох чи трьох годин, а також за тиждень, чи навіть за кілька днів, забуде, якщо не повторятиме чи віршика, чи пісеньку, чи казочку, або нові слова.

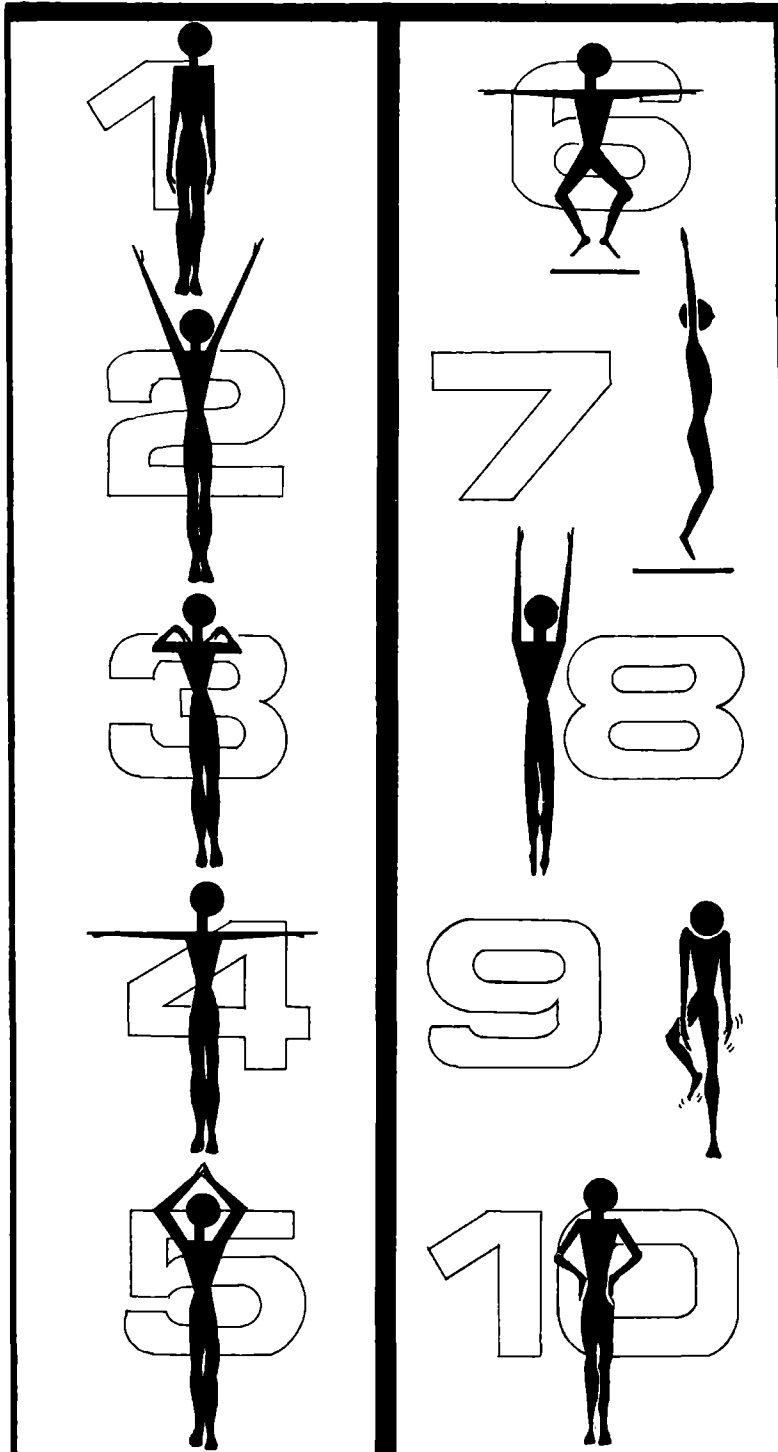
На чім повинна полягати співпраця батьків зі світличками? Було б дуже корисно, якщо б батьки поцікавилися, що дитина в світличці робила. Це не тільки дало б почуття, що хтось цікавиться, але також виробило б зрозуміння, що світличка — це важлива установа, та заохотило б дитину туди ходити. Також привичило б дитину оповідати мамі чи татові про свої переживання, а на майбутнє воно могло б мати значіння, бо дитина була б у більшому контакті з батьками.

Також добре було б (і деякі учительки це практикують), щоб дитина, йдучи до дому, дістала від учительки текст чи то віршика, який вона вчилася, чи пісеньку, чи якісь інші інструкції (а при сьогоднішній техніці це не важко) й тоді батьки можуть дитині допомогти вивчити, що потрібно. Така співпраця вийшла б напевно на користь дитині. В дальшому, зацікавлення батьків світличками скріпило б авторитет учительки, а несміливим дітям напевно додало б відваги.

Таких кілька думок з дуже широкої теми, тільки кинені під розвагу бо чейже шукаємо якнайкращих засобів, щоб якнайстаранніше приготувати дитину до дальшого життя!

Ірина Лончина

РАННЯ РУХАНКА

У САДОЧКУ

- 1 Руки прямо при собі — ноги на струнко (позір)
- 2 Руки догори
- 3 Зложити руки в трикутник на рамена
- 4 Руки розкласти на паралельну лінію
- 5 Руки зложити у трикутник над головою
- 6 Підскочити і враз розкинути руки й ноги на боки
- 7 В скоці зложити обидві руки і обидві ноги до купи
- 8 Руки догори і натягтися вгору, ноги на пальцях
- 9 Свобідно стріпати руками і ногами для відпруження
- 10 Випрямитися, руки на стегна ногами стати на "позір" струнко

Оксана Федорович

Для безпеки журналу „Наше Життя“

заплановано в СУА

Запасний Фонд у висоті 50,000 дол.

До кінця квітня 1975 р. зложили:

Окружні Управи і Відділи СУА	26,657.28 дол.
Поодинокі особи	4,532.40 дол.
Разом	31,189.68 дол.

ПОДБАЙТЕ ЗНОВ ПРО ВІДПОВІДНИЙ ДАТОК!

НА ЗАПАСНИЙ ФОНД "Н.Ж."
впродовж м. квітня 1975 р.
наспіли такі пожертви:

Відділи СУА:

60 дол. — 23 Відділ — Дітройт
38 дол. — 33 Відділ — Клівленд
50 дол. — СФУЖО — Головна
Квартира — Філядельфія

Разом 148 дол.

Особисті пожертви:

по 10 дол. — Я. Я. Букачевські —
Нью Джерзі
— Марта Тарнавська — Філядельфія
— Ольга Соболь — Чикаго
— Марія Янів — Севен Гілс —
Огайо

Разом 40 дол.

Поля Книш
фінанс. секр.

До Округ та Відділів

Окружні З'їзди відбулися:

Дня 6 квітня в Окрузі Нової Англії,
де була присутня голова СУА Іванна
Рожанковська. Головою Округи вибрано
Лідію Фіцалович.

Дня 13 квітня в Окрузі Південного
Нью-Йорку. Екзекутиву заступала
заст. голови СУА Христя Навроцька.
Головою Округи переобрано Теодо-
зію Кушнір.

Дня 20 квітня в Окрузі Огайо.
Екзекутиву заступала заст. голови СУА
Любослава Шандра. Головою Округи

переобрано Марію Грушкевич. Дня 20
квітня в Окрузі Північного Нью-Йорку.
Присутньою була голова СУА Іванна
Рожанковська. Головою Округи
обрано Ірену Руснак.

Головна Управа кооптувала Марію
Барагуру на пост пресової референтки
з днем 15 травня 1975 р.

Заходами заст. голови Олі
Ставничої та референтки зв'язків
Камілі Смородської Екзекутива видала
пропагандивну брошуру про СУА
українською та англійською мовами.
Мистецьке оформлення Люби Мазяр.
Брошура буде служити для
приєднання нового членства і для
поширення знання про працю СУА
серед української громади і чужинців.

При УККА постав Крайовий
Комітет для відзначення 200-річчя
США та 100-річчя українського
поселення в Америці. СУА заступає в
цьому комітеті заст. голови Христя
Навроцька. Комітет планує три великі
імпрези у Вашингтоні, Філядельфії і
Нью-Йорку, видання книги про вклад
праці українців у культуру США та
мистецько оформленого календаря на
1976 р.

У місяці червні відбудеться
Міжнародна Конференція для
відзначення Міжнародного Року
Жінки в Мехіко Ситі. Екзекутива
делегує референтку зв'язків Камілю
Смородську заступати Союз Українок
Америци.

ДО ПРЕСОВИХ РЕФЕРЕНТОК ЧЕРГУВАННЯ ХРОНІК

Хроніка Округи Чикаго появиться в
ч. "Нашого Життя" за червень 1975 р.

Округи Північний і Південний Нью-
Йорк та неохоплені Округами Відділи
повинні прислати хроніку до 20-го
червня і вона появиться в числі журна-
ла за липень-серпень 1975 р.

Відділи міста Філядельфії
пришлють хроніку до кінця липня до
числа за вересень.

Відділи Округи Філядельфії
пришлють хроніку до кінця серпня до
числа за жовтень.

Округа Нью-Йорк пришле хроніку
до кінця вересня до числа за листо-
пад.

Округа Нью-Джерзі пришле
хроніку до кінця жовтня до числа за
грудень.

Округа Нова Англія пришле
хроніку до кінця листопада до числа
за січень 1976 р.

Округа Огайо пришле хроніку до
кінця грудня до числа за лютий 1976 р.

Округа Дітройт пришле хроніку до
кінця січня 1976 р. до числа за
березень 1976.

Хроніка повинна бути написана на
писальній машинці на одній сторінці
аркуша з подвійним відступом поміж
рядками. З лівого боку аркуша
залишити маргінес на один цаль.

Розмір хроніки не більше як 1 1/2
стор. машинопису.

Пресова референтка Округи
повинна зібрати хроніки всіх Відділів
свого терену, перевірити їх і вислати
до редакції "Нашого Життя".

Марія Барагура
пресова референтка

РОЗБУДОВУЙМО ОБ'ЄДНАНУ СУСПІЛЬНУ ОПІКУ

Вже багато разів зверталися ми з закликами та дописами в "Нашому Житті" та в українських часописах про потребу зорганізування Об'єднаної Суспільної Опіки силами кількох організацій, бо потреби суспільної опіки тут на місці для наших старших, самотніх та хворих є дуже великі, і одна мала група жінок-членок СУА не може всім зайнятися. Обов'язком всієї української спільноти, обов'язком кожного члена даної громади є стати в ряди тих, що добровільно жертвують бодай дуже маленьку частину свого часу, навіть лишень хоча б одну годину в місяці, щоби прислужитися тим, які в даному моменті потребують підтримки. Здебільшого ходять про моральну піддержку.

Тож звертаємося до всіх Окружних Рад СУА, Відділів та всього членства ставати ініціаторами Об'єднаної Суспільної Опіки у Ваших громадах. Притягайте до співпраці всіх членів громади, з вірою що не буде таких, які відмовляться подати поміч своїм людям у потребі.

Досі ми дуже багато часу, праці і грошей присвятили потребуючим поза межами США. Та з невідомих причин, цього роду допомога має якусь велику атрактивну силу, бо і без особливої заохоти наші Відділи радо звертають свою увагу за океан. Не відмовляючись від допомоги потребуючим поза межами США, обов'язково ініціюймо та організуймо суспільну опіку для місцевих потребуючих. А якщо потрібно ще більшої заохоти до цього діла, то нехай Вам послужить лист о. Романа Ганаса з Балтімор, поміщений в "Нашому Житті", грудень 75, ст. 31 в рубриці "З листів до Редакції".

Теодозія Савицька

НА СТИПЕНДИЙНУ АКЦІЮ МОЛОДІ У БРАЗИЛІЇ

зложили в квітні 1975 р.:

По дол. 200.00

Українська Студентська Громада — Торонто, Канада. (198.00). Сестрицтво Покрови Матері Божої — в Австралії. Др Микола і Марія Грушкевич — Парма, Огайо. Інж. Роман і Оксана Левицькі — Філядельфія, Па. Василь Колодій — Трой, Н. Й. СУА 22 Від. — Чікаго, Ілл.

По дол. 150.00

Об'єднання Українців Вашингтону — Вашингтон, Д. К. С У А 71 Від. — Джерзі Ситі, Н. нж. С У А 74 Від. — Чікаго, Ілл. С У А 82 Від. — Нью-Йорк, Н. Й. С У А 102 Від. — Гари Інд. Евдокія Блавацька — Філядельфія, Па.

Др. Олександра Школьник — Акрон, Огайо.

По дол. 100.00:

Марійська Дружина Жінок — Вашингтон, Д. К.

По дол. 15.00:

Др. Данило і Ростислава Богачевські — Вієнна, Ві.

Мері Денніс — Гемтремк, Мі.

Разом 2378.00 дол.

Др. Микола і Марія Грушкевич — Парма, Огайо, уфундували, через 33 Від. С У А в Клівленді, стипендію у пам'ять дорогої і ніколи незабутньої Доні бл. п. Мотрі Грушкевич — Бігун.

Стипендію призначили для студента-питомця вищої семінарії в Куритибі, Бразилія.

Евдокія Дичко — Блавацька, Філядельфія, Па уфундувала (вже вдруге) стипендію у пам'ять незабутньої Матері бл. п. Юлії Дичко — для учениці Іруні Семчишин у Бразилії.

"МОЛОДЬ НА СВІЖЕ ПОВІТРЯ"

Це дуже популярний серед американців проєкт під час літніх вакацій, який і в нас треба конче впровадити. Хоча це мало б зовсім інший характер та ціль, як це є у американців. Ми пристосували б цю програму до наших потреб і вимог, та з цього були б дуже великі користі під кожним оглядом. Але це не легке завдання і не можна до цього братися, не маючи запевнення, що знайдеться кілька охочих осіб дуже активно до цього себе заангажувати. Дуже просимо охочих допомогти в організації цієї нової програми та подати свою адресу.

Д-р Теодозія Савицька

ПОДЯКА

Управа та всі членки I Відділу СУА складають щирю подяку нашій дорогій членці П. Олені Волошин за щедрий дар на потреби Відділу в сумі 70.00 дол. Бажаємо п. Олені Волошин щастя здоров'я на довгі літа.

Управа I Відділу СУА в Нью-Йорку

Управа та всі членки I Відділу СУА складають щирю подяку Панству Марії і Юлькові Бачинським за щедрий дар у формі товару вартости 50.00 дол. який вони зложили з нагоди Свята Матері, яке наш Відділ влаштував 17 травня 1975 р. За цю жертву і за всі інші, які П-во Бачинські радо складають при кожній нагоді для I Відділу, найщиріша подяка нашій членці п-ні Марії та п. Юлькові Бачинському, яким бажаємо багато щастя, здоров'я на довгі роки.

Управа I Відділу СУА, Нью-Йорк

Календарець СУА

7-го червня — Піврічні сходи з рефератом на тему "Популярність української пісні"	1 Відд. Н.Й.
14-го червня — Організаційні сходи з рефератом М. Даниш "Наші позиції в громаді"	64 Відд. Н.Й.
15-го червня — Збірка на Суспільну Опіку	71 Відд. Джерзі Сіті
20-го вересня — Зустріч молоді	1 Відд. Н.Й.
27-го вересня — День Жінки	71 Відд. Джерзі Сіті
5-го жовтня — Китайська льютерія	28 Відд. Ньюарк
11-го жовтня — Обжинки	1 Відд. Н.Й.
8-го листопада — чайний вечір	1 Відд. Н.Й.
8-го Листопада — Осіння забава	71 Відд. Джерзі Сіті

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У нотатці "Замість квітів" у м-ці квітні зайшли помилки за які просимо вибачення. Правильний текст містимо на цьому місці

Замість квітів на могилу бл. п. **Ілька Василюка** складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Дружині покійного Зоні Завадівській Василюк висловлюємо щире співчуття.

Ольга і Іван Федчишин
Дітройт

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТСЬОМИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО П'ЯТЕ

ЖІНКА І РОДИНА

Український Рік Жінки, проголошений на початку цього року, вибрав собі за тему у травні — роллю жінки в родині. У західному світі в тому часі шанують матір. Отже увага людей скерована на родинні почування. Та не слід обмежуватись тільки сентиментом, що живо спалахує в той день. День матері це день цілої родини. Щасливі ті, що можуть виявити матері свою вдячність. Але треба пам'ятати про українських матерів, що їх діти відірвані від них. Одні відійшли передчасно через буревій визвольних змагань. А других, ведених любов'ю до Батьківщини, зустріла жорстока рука окупанта і кинула їх на далеку північ, де вони відбувають суворі засуди.

Про тих самітних матерів згадаємо 11 травня. Їх біль змагається в той день і вони ще більше відчувають свою самоту. А їм належить не тільки наше співчуття, а й признання і подив. Бо хто ж виховав тих відважних борців, що зважились на той нерівний бій? Хто заложив у їхні душі відчуття справедливості і глибоку любов до свого знедоленого народу? Це в великій мірі їх діло і тому в той день згадаємо їх. Службою Божою і молитвою звернемось до Господа Бога, щоб додав їм сили, зогрів їх самітні серця.

Та повернімось до нашої травневої теми — української родини. Чому присвятили ми їй травень-місяць, чому пов'язуємо її постаттю жінки?

Пригадаймо собі оту відому народню приказку про "три вугли в хаті", що їх тримає жінка. Ця заявлена вже істина прикрашує кожну промову на святі жінки. Але як усе народня мудрість, вона має свою глибину. Адже ті три вугли — це три чесноти, що будують родину. Перша з них — це подружнтя любов і пошана, що зогріває домашнє вогнище. Друга — це рівний розподіл обов'язків, що їх життя накладає на родину. А третій — це виховання дітей, що в великій мірі залежить від настанови жінки-матері. Оці три чесноти рішають про майбутнє родини і коли одна з них надщерблена або відсутня, тоді будівля родини захитана.

Рік Української Жінки повинен розглянути цю тему. Родина це велика цінність. Про її моральні прикмети вже була мова. Їх варто усвідомити, щоб зберегти і скріпити цю підставу нашого існування. Але треба пам'ятати й про економічну її сторінку, право власності подружнього майна і його поділу. Задуматись над родинним бюджетом.

Про те треба подумати у травні. Нам можуть допомогти доповіді, панелі, дискусійні вечори. Напевне вирине також справа мішаних подруж, яка хвилює наше громадянство. У схрещенні думок твориться опінія, насвітлюється правда.

Вибір жінки Року

У Міжнародному Році Жінки передбачуються не тільки дослідження становища жінки і відповідні заходи до покращання його. Але й заплановані відзначення жінки у різній формі. Це грамоти, признання, нагороди, а вкінці вибір жінки Року в різних ділянках.

Рік Української Жінки має теж свій окремий плян дослідів, поділений за місяцями. І в пляні тих дослідів, що є вже проголошені, передбачене також признання для жінок, що проявили себе в різних ділянках.

Нелегке це буде завдання. Адже українське жіноцтво розкинене в 11 країнах на чотирьох континентах. Трудно було б запланувати це у світовому масштабі. Але в різних наших поселеннях є жіночі організації, що можуть перевести це у своєму колі.

Квітень був місяцем фахової праці жінки. В кожній країні могли ми розглянути фаховий вишкіл жінки, її можливості і перспективи. Нашим завданням було також запізнатись із труднощами, що їх зазнає жінка-фахівець у різних галузях праці. Але слід було б ствердити й осяги українки у фаховій ділянці. А тоді вибрати з-поміж них ту, що здобула найбільше. І признати її жінкою-фахівцем того року в нашій країні чи в нашій організації.

Травень — це місяць матері. Згідно з пляном Укр. Року Жінки в тому місяці маємо дослідити взаємозалежність жінки і родини. В цьому досліді будемо розглядати прикмети, що скріплюють родину, а передусім її материнські первні. Отже дальшим кроком буде висловити наше признання тій, яка найкраще репрезентує цей ідеал.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Ділимося сумною вісткою з організованим жіноцтвом, що 11 лютого 1975 р. відійшла у вічність Анна Олександрівна Дзюбенко, учасниця визвольних змагань. Народжена в Києві в 1897 р. в родині національно свідомих батьків вона, під впливом ідей української національної революції, вступила до армії Української Народної Республіки, як розвідниця. Заарештована, вона перейшла жах большевицької тюрми, звідкіля чудом удалось їй вирватись на волю. Проживала зі старими батьками, завжди переслідувана за своє минуле і за брата Юрія, що емігрував як підполковник армії УНР. У часі 2 світової війни по смерті батьків вона виїхала на еміграцію. Проживала в Болтоні, Англія, однак не включалася в організоване життя, бо шукала досконалости в кожному прояві його. Була самотня, хоч живо цікавилась перебігом українського життя і придбала собі гарну бібліотеку. У 1974 р. помер її брат і його дружина, а недавно тому її друзі провели її саму на вічний спочинок.

ВКЛАДКА ДО СФУЖО

Українське жіноцтво Європи поспішило вирівняти свою вкладку за 1975 р. Ми вже згадали про вплату Жін. Т-ва ім. Олени Теліги в Англії. Недавно вирівняло свою вкладку Об'єднання Українок Бельгії (12 дол.) і Український Жіночий Союз Австрії (10 дол.). Щиро дякуємо!

8 БЕРЕЗНЯ — ДЕНЬ МОЛИТВИ

Маємо нові відомості про те, як пройшов цей день у Лондоні. О год. 2 по полудні був відправлений в Українській Катедрі молебень за жінок-страдниць. Пізніше сформувався похід кількох сотень жіноцтва з прапорами і транспарентами, до якого приєдналось громадянство. Дві години йшов похід від Катедрі до советської амбасаді. Під час того учасниці роздавали летючки. Потім відбулось зібрання в домівці СУБ, де мгр. Слава Стецько виголосила доповідь. Присутні ухвалили вислати телеграму до ТЮСІ, протестуючи проти приїзду Шелепіна. Маніфестація мала відгуки в лондонській пресі і радіо.

У Нью-Йорку Комітет Оборони

Переслідуваних намітив Службу Божу в наміренні жінок-в'язнів у Катедрі св. Патрика. Звідтіля мав розгорнутися похід до російської православної церкви, де в тому часі перебувала советська церковна делегація. Цю маніфестацію започаткував Об'єднаний Комітет Організацій м. Нью-Йорку. Тим часом вранці того дня заряд Катедрі св. Патрика повідомив голову Д. Степаняк, що Служба Божа в Катедрі не може відбутися. Учасниці походу помолились збірно за жінок-страдниць і включились в похід.

ДО XV ЛІТ. КОНКУРСУ СФУЖО

Як собі пригадуємо, XV Літ. Конкурс СФУЖО фундації Марусі Бек був проголошений на оповідання з тематикою з ділянки парапсихології, себто надприродних явищ. На його наспіло 14 праць, які були проголошені з заголовками і псевдом авторок. З незалежних від нас причин не можна було їх раніше віддати до прочитання. Тепер весь матеріал є в руках журі у складі — др. Анна Бойцун, др. Лариса Онишкевич і др. Леонід Рудницький. Незабаром відбудеться вирішне засідання і буде проголошений вислід Конкурсу.

Комітет Літературної Нагороди

ЧЛЕНКИ-ПРИХИЛЬНИ СФУЖО

У наших рядах маємо індивідуальних членок, які цікавляться працею СФУЖО. Як кожного року, подаємо їх список у міру того, як вони внесли свою річну вкладку у висоті 5 дол. У цьому списку є зазначені ті, що вирівняли її у 1974 р. Якщо їх вплата торкається іншого часу, цей час поданий у дужках біля їхнього прізвища. Це окреслення відноситься тільки до даної членки-прихильниці, а не до прізвищ, що є подані перед нею чи після неї.

Олена Габрович, Гемилтон, Марія Галій, Вайнленд, Ганна Ганківська і Марія Гарапа, Торонто, Тереса Герчак, Річмонд, Лідія Гладка, С. Орендж (73, 74), Олена Гнатишин, Саскатун, Софія Годованець, Рочестер, Марія Головінська, Філядельфія, Ірина Гомонко, Монреал, Софія Гонта (73, 74) і Марія Горохов'янка, Торонто, Марія Грабовська, Іслінгтон (73, 74),

Ярослава Гвоздецька, Барі, Гурток Книголюбів, Чікаго (73, 74), Читацький Гурток, Монреал (74, 75),

Марта Ільницька, Гамболд, Ірина Іваницька, і Квітка Іваницька, Дітройт, Ольга Ізьо, Едмондтон, Євгенія Яніковська, (73, 74) і Ольга Ясіновська, Торонто,

Ірина Качанівська, Філядельфія, Марія Калимін, Іслінгтон, (72), Анна Капітан, Рочестер, Ірина Кашубинська, Парма (73), Павлина Клим, Торонто, Мирослава Клименко, Саскатун, Олена Климишин, Дітройт, Марія Кочерган, Філядельфія, Ганна Коренець, Ньюарк, Анастасія Королошин, Дітройт, Ірина Костинюк, Рочестер (73, 74, 75), Ольга Ковальчук, Філядельфія (73, 74, 75), Марія Козак, Воррен, Юстина Козак, Дітройт (74, 75), Марія Крамарчук, Рочестер, Стефанія Крохмалюк, Торонто, Антоніна Крохмалюк, Воррен, Марія Крижанівська, Рочестер (74, 75, 76), Христина Кульчицька, Сінамінсон (73), Ольга Курило, Принс Алберт.

Анна Самсон, Монреал, др. Валентина Савчук, Гемтремк, Анна Скорі, Саскатун, Ірина Сенік, Монреал, В.С. Людмила Сердюк, Трентон, Марія Січинська, Торонто, Домка Слободян, Монреал, Марія Слободян, Торонто, Леонія Слюзар, Монреал, Олена Слюзар, Вілмінгтон (73,74), Анастасія Смеречинська, Рочестер, Анна Шудлик, Саскатун, Софія Соколишин, Асторія, Марія Солонинка, Торонто, Анастасія Стаків, Саскатун, Марія Стечишин, Монреал, Савеля Стечишин, і Соня Стратичук, Саскатун, Марія Стрілецька, Монреал, Марія Струмінська, Монреал (73), Анна Сивуляк, Філядельфія, Ірина Шмігель, Рочестер, Марія Татарська, Філядельфія, Марта Тарнавська, Дітройт, Оксана Ткачук, Воррен, Христина Турченко, Філядельфія (74,75,76), Дарія Турчиневиц, Торонто, Осипа Урчишин, Монреал.

Лідія Вахнянин, Торонто, Розалія Вакулинська, Монреал (73) Павлина Васараб, Саскатун, Євгенія Вербицька, Торонто, Марія Віршук, Елгін, Олена Волчук, Саскатун, Стефанія Воловець, Монреал, Ярослава Винницька, Торонто.

Мирослава Загребельна, Торонто, Стефанія Залеська, Монреал, Стефанія Залігач, Рочестер.

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXXII

May 1975

No. 5

Editor Marta Baczynsky

We and Society

"Our meeting today is but one more indication that our time is the time of the universal awakening of minds. Potentials, which lay dormant for centuries, are now awakening and new ideas are piercing our spiritual and material world. Should women be the only ones untouched by all this?.... Let us tell men, that we can live with them, one in thought, working toward a common goal.".....

With these words Natalia Kobrynsky opened an unprecedented meeting of Ukrainian women in Stanyslaviv in 1834, which resulted in the founding of the first women's organization in Halychyna;

Public reaction to this new phenomenon was negative, if not downright belligerent. In an article entitled "Our position in society" Maria Danysh explores almost a century of societies' reaction to the women's movement and gives suggestions how to strengthen our position today.

Most of society would like to see women whose lives revolve around the conventional three K's (in German) — Kinder, Kuche and Kirche, says Mrs. Danysh. In America women have graduated one step higher, to the five F's (attributed to Marta Tarnawska, in her address about women's publications in America) which are family, food, fashions, furnishings and in some cases feminism. Women are not regarded as equal partners of men in our society, continued Maria Danysh. Their participation in community projects are limited to organizing buffets, bazzars and exhibits of cultural nature.

Societies' feelings toward organized women's movement has not been different. In 1934 the first Congress of Ukrainian Women brought such reactions: the Catholic publication "Meta" said of Ukrainian National Women's League, who were the organizers of the Congress — "they represent a feminist, liberal, anti-catholic, even anti-religious point of view", while the *Voice of Society* called the organizers' policies "bourgeois with backward ideology". From public opinions like the above, Mrs. Danysh rightly concluded an absurd, without any concrete foundation, grasping at straws kind of an attack against any organized effort on the part of women.

Today, one of the most striking but sad example of the disrespectful and indifferent attitude of Ukrainian

"It's evidence of God's grace that your wife is willing to wash your socks and dry your dishes. It is not her role. She's your equal, friend and colleague. All women are".

Quote attributed to Mrs. Margaret Eliza Kuhn, a former Presbyterian church executive.

society toward the problems of organized women is the removal of the UNWLA's Folk Art Museum from the building of the Ukrainian Institute of America in New York. Although almost immediately, the Executive Committee of our organization explained the precarious situation of the priceless collection of folk art, in Svoboda, public reaction to its plight was almost nil.

What should we do then, asks Mrs. Danysh, to break down these walls of indifference and injustice within our society. First of all, she urges that women stubbornly institute themselves as active participants in all phases of their community activities and develop respective positions. We must also strengthen within our own organization all that has proved beneficial to us and our cause, change or discard that which is not.

Also, said Mrs. Danysh, it is not necessary to create new branches within our organization, when members can join the many branches which need new people, new ideas, new life. She feels that our efforts within UNWLA will be intensified when the wisdom of the elders will be in cooperation with the enthusiasm and energy of the young.

The idea of creating professionals clubs for women is not a popular idea with Maria Danysh. She reminds us that in the Ukraine professional women, factory workers and farmers joined together in an effort to raise the spiritual and intellectual level of the Ukrainian women. UNWLA is now, and there is no need to waste time to organize something new.

Mrs. Danysh underlines the importance of understanding what UNWLA is. "It is not a club, she states, but an organization whose members all work within a common idea-service to our country."

During my brief stay in Canada I visited with Marussia Zayac. I have known her for many years, have watched her grow, seen her graduate from high school then from Vassar. Eventually she moved to Canada, where she graduated from the University of Toronto with a Master's Degree in Urban Planning. Marussia's choice of career is worthy of note. Within the Ukrainian community students tend to follow already established patterns in choosing professions — such as engineering, medicine, teaching, political science, etc. Training in less popular fields — social services, ecology, technical — somehow did not catch the attention of our young people.

Marussia Zayac explained to me what her profession entails. Urban Planners are persons who develop comprehensive plans and programs for the growth and overall revitalization of urban communities. They try to remedy urban problems, such as deteriorating neighborhoods, traffic congestion, shortages of parks, or of suitable space for industrial development. To do this they must visualize future conditions — space, population growth and its needs, social problems, economic trends. They must study the problem, research it and talk it over with the communities. There is a need for theoretical preparation, as well as a lot of on-the-job training. Urban planners are likely to be in demand through the 1980's.

I asked Marussia "Where do you work?"

"My firm is called Management and Technical Consultants. It is impossible to put one label on the kind of work we do. Most of our clients are government ministries (Provincial and Federal) and agencies for whom we conduct policy and research studies on housing issues and specific programs: transportation, labor market, organization studies, marketing and information programs. The private sector usually involves management reorganization, determining markets for products and general policy and corporate planning work. If the work involves highly technical knowledge which no one within our firm possesses, we'll sub-contract that portion to an expert."

— And what do you do specifically?

The work I have done so far, has been for government clients on housing and transportation. Eventually, I'll get into management and organization work. I have been travelling a lot... You have to enjoy travelling and interviewing people for information. We do minimal reading and maximum talking to get the information needed for any project. So far, I've been across Canada from coast to coast on blitz trips — from one to three days in a city with interviews scheduled for the entire day. In between I spend most of my time thinking and writing. The ability to write very simply and concisely is

*Marussia Zayac —
Urban Planner*

*Маруся Заяць —
плянщик будови міст*

one of the most valued attributes in the consulting field. Communication skills are very important. You have to convince you clients to follow your recommendation or you have wasted your time and your report will end up on the shelves."

"Usually we work on projects that last anywhere from three weeks to six months. Peter and Derek generally direct each one, and one or two associates are assigned to a project from beginning to end."

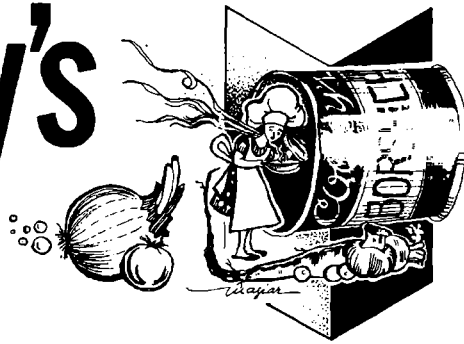
— You often mention Peter and Derek — who are they? Won't you tell me some more about the people with whom you work?

"Peter and Derek are the partners. The rest of the staff are primarily generalists. They never hire a specialist since everyone has to adapt to a very broad scope of work assignments. Specialists can be sub-contracted for specific things we need, when needed. It actually works out well. We have hired political scientists, M. B. A's, geographers, whose main qualification is the ability to think and be flexible. Everyone has to be available for bouncing ideas or for helping to solve a particular problem. Unlike the case in larger firms, we work closely with the partners and they are always available when you need them."

It sounds great.

"I would not like to generalize from my experience and say that the working environment is as congenial in most consulting firms... We are a small company. My work environment is wonderful. I never thought I would be so lucky! We all vary in experience and help one another. In such a small office it is important that we all get along together. No one is hired before we all interview that person to make sure we're compatible. I would say we are all friends as well as working associates and that makes the whole situation that much

cooky's corner

This month Cooky's guest is Mrs. Lucia Hryciw. She has brought with her some marvelous ideas about how to entertain youngsters. They, says our guest, just like adults, like to have a good time in the pleasant company of their peers, especially if the party is prepared suitably to their age group.

Mrs. Hryciw advises that if the little guests are five year olds, the room in which the party is to be held should be decorated somewhat as a classroom. Children should be kept busy with paper, crayons, pencils, paste, etc. Food should be colorful — gaily decorated cake with alphabet letters, or cookies with numbers.

8 to 10 year olds like to prepare a party themselves, claims our guest. They should be allowed to do it, but under supervision, says Cooky. For a do-it-yourself party, Mrs. Hryciw urges that no more than 4 to 5 children be invited. A favorite with youngsters is cookie baking, and our guest gives us an easy recipe:

Ingredients
2 1/2 cups of sifted flour

1 1/2 teasp. baking powder
1 cup butter
1 1/2 cups sugar
1 egg (lightly beaten)
1 teasp. vanilla sugar
1/4 cup chopped nuts
1 1/2 ounce sweet chocolate (melted)

Method

Mix flour with baking powder. Mix butter with electric beater together with egg, vanilla sugar and sugar. Add flour mixture and knead by hand till well mixed. Divide into two portions: add nuts and chocolate to one portion only. Form both portions of dough into a roll and refrigerate for a few hours. Now it is ready for children to cut out the cookies and bake them on a well greased cookie sheet for 10 minutes at 400°. They will have two kinds of cookies, chocolate and plain, and kids love variety.

It is important that the small bakers clean up after they have finished their work..

For pre-teens our guest advises an activity party. For boys — a ball game in the park and afterwards a simple meal —

hot dogs on rolls with sauerkraut, potato chips, cookies, juice or soda. But plenty, plenty of everything.

For girls, a great idea is a pyjama party. And everyone's favorite food of course — pizza;

Mrs. Hryciw gives us a zesty recipe.

Ingredients
1 package dry yeast
1 cup warm water
1 teaspoon salt
1 teaspoon sugar
2 tablespoons oil
2 1/2 cups flour

Filling

1/2 cup chopped onion
1 can (8 oz.) tomato sauce
1/4 teaspoon salt
1/4 teaspoon garlic powder
1/8 teaspoon black pepper
1 cup shredded mozzarella cheese
1/8 cup parmezan cheese
1 teaspoon oregano

Method

Dissolve yeast in water; add all other ingredients and mix well; allow dough to rest for 5 minutes, while preparing filling. Divide dough into 2 parts; spread on greased 10-12 inch round baking plates; cover dough with 1/2 of the filling and sprinkle with the cheeses and oregano. Bake 20-25 minutes at 425.

Mrs. Hryciw feels that there is no need to plan entertainment for girls at a pyjama party. They will have a good time by themselves, trying on clothes, high heel shoes, devising new hair-do's and generally whispering and giggling late into the night.

cont. Interesting Career

more pleasant... However, some people get hired and leave every few months... People move around a great deal from one to another firm and in and out of government jobs.

— How about you Marussia? Aren't you getting itching feet by now? You have been working with them for about two years?

Oh no! I am not planning to leave. Not now! I have wide exposure to a variety of subject matters and problems and I have a cooperative environment. I learn a lot — which is important on the first job. Having a good working environment saves a lot of energy juggling for position; and energy is what I need to do my job..."

— Marrusia's voice became softer and tired. I reacted: — Tired, I suppose? I said.

"Well, the only real drawback some might find with this kind of work are the unpredictable hours. While I might work from 9-5 most days, I couldn't begin to count the evenings and week-ends I've spent to get the work done on time... You never go home with the feeling that your work is done... No matter how we try to pace ourselves, there are always long hours before deadlines — much like school..."

— "Much like school..." I thought — "like school"... All of a sudden I found myself daydreaming. It was some seventeen years ago when I first came to New York. Marussia's parents were my sponsors. In their tiny apartment five of us mingled, whirled, lived. It was a "commune" par excellence. Marussia was then in elementary school...

"Those were the days, my friend... we thought they'll never end..." The years went by... Marussia is a young woman now. Young professional.

VALENTYNA TKACHENKO

Under the Wings

Having said good-bye you left the ground.
And the plane rose higher and higher.
Silvery spaces rose all around
The clouds — not I — became nigher.
The wings are gleaming in silvery mist.
Reflections in golden fields flying.
To you I became a dot on the earth
And finally vanished entirely.
Now I cannot hear the motor's roar —
Only my own heart pounding.
My thoughts reach up to you once more
I am against this parting..
I know, I know: time will play its part.
And summer and flowers will die.
And I will remain in your mind and heart:
A dot under the boundless sky.

Translated by Tetiana Shevchuk

We get letter

Dear Editor;

I first heard and seen you magazine at our friends home...I liked it very much. A lot of interesting articles to read. I am an American born, but read in Ukrainian. It is a little hard and takes me a while to read it. I see you have some good recipes, but some are in Ukrainian and are a little hard to translate for me.

The poem by Taras Shevchenko was very touching.

In our paper, The Record, they had Shevchenko as a Russian poet. I wrote to the Editor to have it corrected. It is an insult to our great poet...

Most sincerely
Eva Hnatow

MY FIRST DICTIONARY.

In mid June "My First Dictionary", a 100 page dictionary for pre-school children is scheduled to go on sale. The book, long awaited by parents of young children is slated to be a great help in aiding youngsters to familiarize themselves with the Ukrainian language. Each page will contain words and illustrations from the every day environment of the child. The book will cost \$6.00. For those who order before June 15, the price is \$4.50.. To order, write:

"Ply" Coop, Ltd.
768 Queen Street West
Toronto, Ontario, Canada

Mother — by Olena Kulchyska
Мати. Ліногравюра Олени Кульчицької.....

THANK YOU NOTES...

A most noble and rewarding practice in the United States is the custom of sending "Thank-you-notes". People express appreciation for the many things others do for them, be it a gift, a visit, a good deed, with a written statement which shows the recipients pleasure. Thank you is perhaps the most popular phrase in our language, but when it is written, it relays something more than just the obligatory response to a favor on the part of another.

Thank you notes, like Christmas cards solidify friendships and in a way, are an indication of our knowledge of social etiquette. In our organizational life, thank you notes, letters or published acknowledgements are the threads which weave goodwill and sustain cooperation. It is of importance that this practice be cultivated — it enhances the good name of our organization.

OUR COVER

Our cover this month solutes motherhood — its joys and sorrows, its totally pure and unselfish love.

Mother and child — a marvelous subject for the artist to draw, for the writer to write about. The picture we feature, of the Hucul woman and child, is a photograph, the artist unknown, which we found in the magazine NEW HOUSE (Nova Chata) #10, 1035.

This magazine, which was published in Lwiv, prior to World War II, was edited by Mrs. Lidia Burachynska. From a rather worn copy of this magazine our good friend and talented photographer Wolodymyr Hrycyn has skillfully reproduced the touching photo on our cover.

We thoroughly enjoy looking through the well worn issues of NOVA CHATA. For us, they bring treasured memories. It would be well worth if our young people would take a look at some of the issues. They would find a world of interesting subjects ranging from interior decorating to the latest literary critiques of that day.

NASHE ZHYTTIA ENGLISH DIGEST

EDITORIAL

"Let the mother smile
the weeping mother..."

This quote is from Taras Shevchenko's "Poslanije" — to the dead, the living and those not born yet — to my fellow countrymen in the Ukraine and elsewhere", was written 130 years ago, yet it proclaims its eternally strong and timely message today.

May is a month dedicated to mothers. We wish to pay special tribute to the women-mothers in the Ukraine, who, on both sides of prison walls suffer the separation from their children, from their loved ones. We pay homage to those women who took a stand against tyranny and injustice and who themselves or their children are now sentenced to long years of imprisonment, exile or inhuman treatment in psychiatric wards.

Such a tragedy is exemplified in the case of Oksana Popovych — herself an invalid, who took care of her old, blind mother. It would seem to a sane world that her circumstances alone would warrant aid and understanding rather than persecution. But just as she awaited a much needed surgery, she was arrested. In the pages of our press we can read of countless such examples which counter the basic human rights.

When we celebrate the month dedicated to the woman-mother, we should not only be in sympathy and spirit with our sisters in Ukraine. We should examine ourselves — do we in the plenty of our lives raise our children to be strong individuals, proud of their nation, ready to serve it?

This month we are introducing a new feature which we dedicated to "the young mother" Its inspiration came from a young woman Dora Horbachewsky, who wrote to us, saying, that young mothers lack a book of "baby talk", nursery rhymes and lullabys in Ukrainian. Hence our version of Mrs. Horbachewsky's idea. If our readers show enthusiasm for such a feature, we will gladly repeat it in a variety of themes.

НАШЕ ЖИТТЯ, ТРАВЕНЬ 1975

WELCOME

OUR LIFE recently welcomed Professor Wolodymyr Janiw, rector of the Free Ukrainian University in Munich. The University enjoys a wide reputation and its accredited degrees are respected in the German circles of learning and educational institutions, informed us Prof. Janiw. The University offers a very informative summer program which is attended by many students from all over Europe, said our guest. We asked about women educators on their staff. There are four, the professor told us. We also found out that the University recently purchased a building which will allow for research projects and house the library.

IN YALTA

Halyna Carynnyk shares with us a fragment of her trip to Ukraine, a visit to Yalta. In the city, Halyna and her companions came upon an imposing statue of Lesia Ukrainka, the work of artist Halyna Kalchenko. The sculpture was dedicated and unveiled in 1971, marking the 100 birthday of the poetess.

Miss Carynnyk describes in her article how she and her friends tried to find a museum where the poetess' stay in Yalta would be preserved in memorabilia, but in vain. In the regional historical museum they came upon a portrait of Lesia Ukrainka with a small note about her. They also found the building where Lesia stayed in 1907, but that was all.

Lesia Ukrainka spent her time in Yalta nursing her ill husband, herself ridden by a disease which would shortly end her life. It was hardly a time of joyous, carefree vacationing for the young poetess, as the beautiful sea resort would warrant.

In continuing her travelogue, Halyna Carynnyk went on to say that a few miles

out of Yalta, they (she and her friends) came upon a strange looking monument; in the form of a pyramid made from huge rocks. A tablet on it read: Built to commemorate the 100 anniversary of the birth of genius poetess, revolutionary Lesia Ukrainka — 1971. On other tablets on the monument were quotes from her works.

SCULPTURE OF HALYNA KALCHENKO

Sculptress Halyna Kalchenko died in March of this year in Kiev at the age of 49. She was born in the town of Borzna and completed her studies in the Kiev Arts Academy.

Her works are mostly sculpture-portraits of noted Ukrainian figures. Her work has a feeling of uninhibited freedom is bold and explicit. Though realistic, her subjects are hardly bland, but exhibit their strong psychological characteristics.

Among Kalchenko's more known works is the striking sculpture of Lesia Ukrainka in Yalta.

A work of great expression is the artist's sculpture entitled "After the Questioning".

EMBROIDERY FOR CHILDREN

Embroidery is becoming increasingly popular in everyday use here and in the Ukraine. This month we feature two dresses for children.

Dress #1. Use light colored fabric. Dress has yoke in the front and closes with colored buttons. Collar and yoke are decorated with embroidery in the shape of narrow streaks.

Dress #2. Use light grey linen. Dress closes in the back. The sleeve is raglan-type. The collar and front of dress is decorated with embroidery.

Both embroidery designs are in the cross stitch pattern. In the original, they are red and black. For children, adopt other color schemes, such as gold and wine or rust and green.

В ТРАВНІ — МІСЯЦІ СКВУ
ПОСИЛІМ
ОБОРОНУ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ У ССРС

ВИШИВАЙМО ДЛЯ ДІТВОРИ

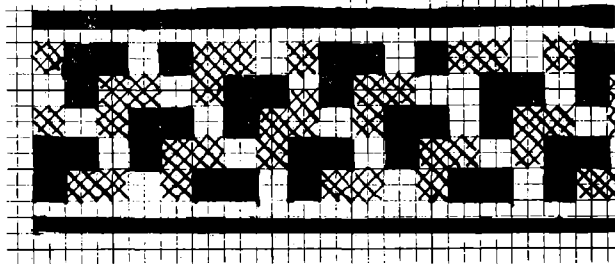
СУКОНОЧКИ ДЛЯ ДОШКІЛЬНЯТ

Не тільки в нас, але і в Україні щораз більше надають значення вишивці у щоденному побуті. Видно, що бажання матерів таке сильне, що уділюється мисткиням і проектувальницям. У цьому випадку В. Савинівська, художник-модельєр Київського будинку моделей, радить молодим матерям переробити в такий спосіб якусь давню сукню. Ми розуміємо, що тісний бюджет молодих подруж і дорожня тканин в Україні спонукують матерів до того. А тутешні матері напевне покористуються для того новою тканиною. Ось які вказівки для виконання тих суконочок:

Ч. 1. Матеріал ясного кольору. Крій суконочки ззаду суцільний, спереду надточений ґезкою (кокеткою). Рукав може бути довгий або короткий. Комір — стоячок. Комір і ґезка прикрашені вишивкою у формі вузьких смуг. Ґезка застібується спереду на кольорові гудзики.

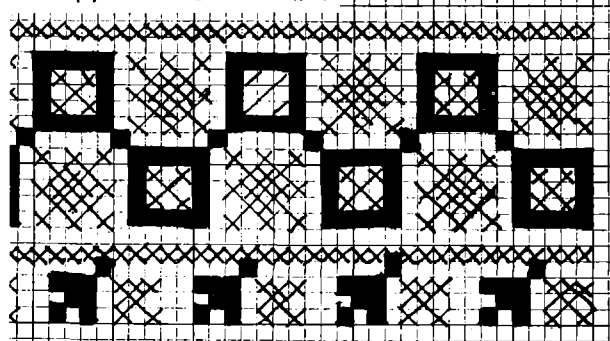
Ч. 2. Суконочка легка до виконання. Матеріал — сіре полотно. По середині спинки шов, а в ньому застібка "блискавиця". Рукав крою реглан. Викладаний комірець і пазушка прикрашені вишивкою.

ВЗІР ДО СУКОНКИ Ч. 2

Обидва взори виконані хрестиками. В оригіналі вони вишиті чорним і червоним, але для дитячих суконочок можна примінити іншу кольорову комбінацію, напр. вишневе і золотисто-ржаве, або ржаве і зелене.

ВЗІР ДО СУКОНКИ Ч. 1

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

Лукія Гриців

МАЛЕНЬКІ ГОСТІ

Не лише дорослі, а й діти люблять забавитися в милому товаристві своїх однолітків тим більше, як гостина цікаво приготувана відповідно до їхнього віку.

Гостина буде приємно влаштована, коли ми звернемо увагу на декілька цікавих речей, а саме:

а) прибрано цікаво кімната та стіл, при якому пізніше будуть діти їсти;

б) відповідне зайняття для дітей їх віку під час гостини;

в) оригінальні перекуси та напитки "інші ніж дома"

Наприклад: для п'ятирічних гостей приготувати все "як у школі" — кімнату прикрасити шкільними приладдями, роздати зошити й олівці, крейдки, кольорові папери, ножиці, клей... Щодо перекуси, вона теж повинна нагадувати школу: тортик прибраний буквами (люкер кольоровий), а тістечка числами від 1 - 9.

Для дітей 8 - 10 років найцікавішою є гостина, коли вони самі можуть приготувати перекуску, чи пекти тістечка, прибирати стіл та мити посуд. У такому випадку запрошуємо не більше 4 - 5 гостей та віддаємо кухню для їхнього вжитку. Тут вони мають знайти посортвані харчі на окремих підносах, щоб з них виконати окремі потрави, наприклад: щоб зробити канапки, на підносі має бути нарізаний хліб, шинка, ковбаса, сир, яєчка, огірочки, масло — тут і ножі й вилки та інше. На іншому підносі готове комерційне тісто і ковбаски, які діти завивають у тісто і печуть у

печі, згідно з поясненнями, що на упаковці. На наступному підносі — соди, овочеві соки, нарізана кружельцями помаранча, з яких діти виготовлятимуть у відповідній посудині "панч"

Цікавим і смачним заняттям є теж печення тістечок. До цього найкраще надається заздалегідь приготоване і заохоложене тісто, яке діти лише накручують кружальцями і печуть, а опісля можуть тістечка прикрашувати.

Ось подаємо тут припис на такі тістечка:

2 1/2 горнятка пересіяного борошна
1 1/2 ложечки порошку до печива
1 горнятко масла
1 1/2 горнятка цукру
1 яйце (збити)
1 ложечка ванілевого цукру
1/4 горнятка січених горіхів
1 1/2 унції солодкої чоколяди (розтопити)

Муку просіяти з порошком. Масло збивати електричною мішалкою додаючи потроху цукру і яєчко та ванілію. Замісити рукою з мукою й поділити на дві частини. До однієї додати горіхи й чоколяду, а другу частину залишити без додатків. Кожну частину окремо сформувати у валок, завинувати у восковий папір та заохолодити впродовж кількох годин у холодильні.

Діти витинають тісто тонкими коліщатами, накладають на лист намащений маслом та печуть на 400° біля 10 хвилин.

Тут зразу мають два роди тістечок.

Важливе є, щоб діти після такої тяжкої праці самі вміли прибирати за собою.

На закінчення, як несподіванку, мати подає дітям морозиво чи інше найбільш улюблене солодке.

Третя група дітей це молоді підлітки (11 - 13 р.), які не люблять гостин у мішаному товаристві. Для них слід придумати щось зовсім інше. Наприклад: для хлопчиків — забава з м'ячем у власному городі чи в парку під наглядом батька. Перекуска в заряді матері не складна, щоб тільки було багато попоїсти та дуже багато пити. Гарячі ковбаски з капустою на булочці (хоч 3 на особу). Прецельки, суха бараболька, тістечка, сода, овочеві соки, холодний чай з цитриною. Напитків треба приготувати хоч 4 горнятка на особу.

Для дівчаток того віку є дуже великі можливості забав — однією з таких гостин це запросити ровесниць на ніч з піжамами та мішками до сну. Таких гостей запрошуємо перед вільним днем (у школі, церкві чи від інших занять). Гості приходять по вечері. Подаємо їм лише "північну перекуску" та сніданок уранці.

Увечері може бути різне вуджене м'ясиво, сири, салатка з городини або лише "піца" і напої, а вранці овочевий сік, свіжі булочки, омлет, молоко й какао.

ПРИПИС НА ПІЦУ:

1 торбинка сухих дріжджів
1 горнятко теплої води
1 ложечка соли
1 ложечка цукру
2 ложки олії
2 1/2 горнятка муки

НАЧИНКА:

1/2 горнятка насіченої цибулі
1 банька (8 унцій) помідор. соусу
1/4 ложечки соли
1/4 ложечки порошоканого часнику
1/8 ложечки чорного перцю

Дріжджі розводимо у воді, додаємо всі інші складники та скоро місимо. Тісто залишаємо на 5 хвилин, поки пригтовляємо і змішуємо всі складники начинки. Тісто ділимо на дві частини та розсуваємо його на двох 10-12 інчових округлих змашених листах, покриваємо начинкою та посипаємо кожний 1 горнятком сира моззарела, 1/8 горн. сира пармезану і 1 ложечкою приправи орегано. Печемо 20-25 хвилин у печі 425° ф.

Забав для таких дівчаток не траба пригтовляти; вони самі їх собі знайдуть, вони будуть примірювати сукенки, взуття на високих закаблуках, змінювати зачіски і врешті будуть шепотіти собі різні історійки та хихотіти далеко поза північ.

КУХОВАРСЬКІ НАЗВИ

НА БУКВУ Х

Хазяйка — господиня.

Хазяйство — господарство (хатнє)

Халва — східні ласощі, що їх виробляють із насіння кунжуту, соняшника або горіхів.

Хамса́, камса́ — сардєля, анчоус — дрібна риба в консервах

Харчі людська їжа

Харчівня — їдальня, харчувати (ся). Харчові продукти.

Херес — еспанське вино.

Хліб — печиво. Хлібина — буханець.

Хлібниця — таріль або кошик для подавання хліба.

Хліб-сіль! Смачно́го!

Хліб білий — булка.

Хліб пшеничний — пшени́чник, паланіця.

Хліб житній або чорний, житняк

Хліб глевкий глевтяк.

Хлібне дерево — їстівні плоди і насіння хлібного дерева.

Холодець, студенець — холодна драглиста страва з м'яса або риби.

Холодильник — охолоджувальна шафа для зберігання харчів.

Холодник — холодний борщ (з буряків, щавлю, кислого молока тощо).

Хомі — печені пампухи з розтертого гороху і товченого конопляного сім'я.

Хохля, ополонник.

Хрін, гор. — їстівний корінь як гостра приправа — хрінний.

Хрусти, дивись вергуни.

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА ДІТРОЙТ

*Миртл. Слейбі — голова
Управи Округу Дітройт
Myrtle M. Slaby — President of
Detroit Regional Council*

ОКРУЖНА УПРАВА СУА, ДІТРОЙТ.

Восени 1974 р. Округна Управа займалася обговоренням проекту нового статуту. Пропозиції Окр. Управи переслано до централі СУА. В листопаді проведено підготовку до Конвенції СУА, в якій брали участь 35 членів Округу.

Дня 19 квітня ц.р. відбувся Український День у Мековм Кавнті Комюніті Каледж. З рамени Окр. Управи Я. Сена, С. Дуб і Р. Когут влаштували виставку українського народного мистецтва. На чотирьох столах виставлено кращі зразки вишивок, килимів, писанок, різьби і кераміки з різних областей України, особливо з Гуцульщини.

Членки Округу взяли численну участь у відзначенні 90-річчя українського жіночого руху влаштоване управою СФУЖО в неділю 20 квітня ц.р. Мистецьку програму приготувала культурно-освітня референтка Округної Управи Катерина Бранка-Кривуцька.

З запланованих імпрез Округу треба згадати пікнік на оселі Діброва. Прихід призначений на допомогу переслідуванім. На жовтень заплановано святочне відзначення 50-ліття СУА.

Одарка Витвицька
пресова референтка

5-ий ВІДДІЛ ім. св. ОЛЬГИ, ДІТРОЙТ, МІЧ.

У чотирьох перших місяцях 1975 р. дві членки нашого Відділу — голова Павлина Будзол і пресова референтка Анастасія Біловус старанно підготували і успішно перевели коляду. Вони відвідали майже кожну членку, бо Відділ старший і в ньому є багато старших віком і недужих бабусь. Зібрані на коляду пожертви призначено на передплату журналу "Наше Життя" для тих членок, які ще можуть читати, бо є такі, що мають послаблений зір. Таким чином завдяки коляді Відділ кожного року виконує постанови Конвенції СУА, щоб кожна членка була свідомою собоюанкою і щоб передплачувала і читала свій журнал. На терені мічігенської Округи є 14 Відділів і вони мають завжди труднощі зібрати передплати на "Наше Життя", бо лише малий процент членок передплачують і читають свій. добре редагований і цікавий журнал. Розв'язка цих труднощів 5-им Відділом показала успішною.

У січні Відділ відбуває кожного року святий вечір, який став уже традицією. Кожна членка дає на спільну вечерю пожертву грошима або харчами. Це приносить Відділові поважний прихід на сплату вкладки і на різні фонди Централі.

Дня 27-го квітня Відділ дуже успішно влаштував День Матерів і Доньок. Коло 140 осіб взяло участь в обіді — прийшли членки з доньками, невістками, навіть з внучками. Коло 30 родин були з доньками і невістками з першого і другого покоління, а коло 10 родин, це мами, доньки, невістки і внучки з третього покоління. Це була справжня несподіванка і новина для Відділу, а одночасно наука, як притягати молодь до себе.

У програмі Дня Матерів і Доньок були: молитва, гимн СУА, обід за гарно прибраними столами, привітання гостей і представлення родин трьох поколінь. Цю частину програми перевела голова Відділу П. Будзол. Привіт від Округної Управи зложила Мирослава Слейбі, а знамениту промову до молодого, тут народженого жіноцтва сказала організаторка Округу СУА Леся Сакс. Вона на

підставі книжок, джерел і фактів показала, чому ми повинні бути горді на українство. У висліді її промови 5 молодих жінок вписалися до Відділу.

У дальшій програмі 13-літня Марійка Біловус дуже гарно розказала про свої враження з подорожі з батьками в Україну.

У чотирьох перших місяцях 1975 р. померли чотири членки Відділу. У похоронах бере участь *Відділ з прапорами*. Надгробні промови звичайно виголошує А. Біловус. У цих промовах говориться про заслуги покійних для організації і для народу.

Анастасія Біловус
пресова референтка

23-й ВІДДІЛ СУА, ДІТРОЙТ, МІЧ.

У 1974 р. Відділ відбув шість місячних сходин. Відзначено 50-літні роковини мученичої смерті героїні Ольги Басараб панахидою і жалобними сходами в шкільній аудиторії.

Присутні заслухали реферат про життя, діяльність і смерть Ольги Басараб. У доповіді була також згадка про інших відомих і невідомих героїнь.

Влаштовано пікнік для членок Відділу.

Була відслужена Служба Божа за здоров'я членок і панахида за померлих.

Анастасія Королишин
пресова референтка

26-ий ВІДДІЛ СУА, ДІТРОЙТ, МІЧ.

Після 43-ох років існування Відділ не проявляє вже такої пошавленої праці, як раніше. Все ж таки заслужені в минулому, а тепер старші віком членки по змозі виконують свої обов'язки. Відділ приймає участь у громадських і релігійних імпрезах. На фестивалях і пікніках членки помагають у буфетах під керівництвом господарської референтки. Ця поміч причинюється до фінансового успіху імпрез. Відділ виконує точно всі зобов'язання до Централі і УККА. Двічі в році влаштовує продаж печива і бінго.

На окремих сходах Відділу приготовлено плян участі Відділу в

конвенції СУА. Делегатками вибрано Катерину Кобасу і Марію Будор, яка була відзначена за своєю 40-літню діяльність у 26-му Відділі.

Членки Відділу опікуються хворими і вшановують пам'ять померлих членок жертвами на Службу Божу.

Відділ фінансово допомагає парафіяльній і вищій школам.

Кілька членок передплачує "Наше Життя".

Відділ відзначає щорічно пам'ять своєї патронки Ольги Басараб святочними сходами. З тієї нагоди правиться Служба Божа і відбуваються сходи з святковою програмою й спільним обідом. У програмі є доповідь про О. Басараб, спомин про неї і деклямації.

Присутньою на таких сходах часто буває почесна членка Відділу, його основниця Катерина Хом'як. Вона була його довголітньою головою й секретаркою. На сходах вона деколи виголошує принагідну деклямацію в честь О. Басараб. Її виступи присутні нагороджують бурхливим оплесками.

Відділ робить заходи, щоб приєднати нових, молодших членок, які працювали б для розвитку організації.

Стефанія Лужецька
пресова референтка

BRANCH 37 NEWS

At the Detroit Ethnic Festival on August 2-4, 1974, Branch 37 sold medivnyk Ukrainian embroideries, and wooden enlaid eggs from Ukraine in the Regional Council's booth. Branch 37 members also helped in the Building Fund's Pitch-Penny booth.

During the Soyuzanka Week in October Branch 37 was on the Tea Committee of the Christening Program for Branch 53. Mrs. Lubovych was the guest speaker. At the branch's October meeting Stella Fedyk showed members how to make Ukrainian feather quilts.

In November Kay Zojac gave a talk on her recent trip to Yugoslavia where she visited several Ukrainian settlements. Also in November in preparation for the XVII Convention of the UNWLA, branch delegates attended a Delegate Orientation Meeting sponsored by the Regional Council of Detroit. The agenda for the meeting included convention

issues, candidates, the museum building and travel arrangements.

The December meeting was devoted to delegate reports of the XVII Convention by M. Slaby and A. Volker followed by a Christmas Tea.

Branch 37 members were invited to teach art courses in the two-week Mini-semester at Bishop Borgess High School in January. Students were enrolled in enrichment courses of arts & crafts, tours & travel ethnic cookery, and improvement of skills. Stella Fedyk and Myrtle Slaby prepared a Ukrainian Stitchery exhibit for their courses and branch members prepared the stitchery lesson kits. S. Fedyk taught cross-stitch and M. Slaby taught Podilsky nez. Meanwhile Anastasia Volker taught two courses in the Ukrainian Pysanka art and its religious symbolism.

In March Olga Shuster became President of Branch 37. Olga is the daughter of Julia Shustakevich one of the founders of the UNWLA and its first president. Later in the month A. Volker taught Pysanka courses in the Farmington Community Center's Arts & Crafts program. M. Slaby conducted a Pysanka Workshop for the Drayton Avenue Presbyterian Church's Lois Circle and one for the Alpha Delta Kappa Sorority.

A Reunion Potluck dinner of Branch members and their families is planned for June. Then in August the branch members will participate in the Detroit Ethnic Festival.

Myrtle K. Slaby

50-ий ВІДДІЛ СУА, ЕН АРБОР, МІЧ.

Осінній сезон почався великим дводенним Ен Арборським Етнічним Ярмарком 6 і 7 вересня. Відділ має своє шатро з виставкою народного мистецтва, продажем предметів народного мистецтва, печива і напитків та показом писання писанок. В оба вечори ярмарку відбулася мистецька програма різних національностей на сцені серед вулиці. Першого вечора танцювала місцева група Ліді Книгиницької, а другого вечора група "Гомін України" Драгінди-Кульчицької з Дітройту. Погода була гарна, публіки багато і ярмарок та виступи пройшли з успіхом.

Місцеві представники УККА і СУА подбали про те, щоб мейор міста проголосив 22-січня "Українським

Днем". Згадка про цю подію була вміщена в місцевій американській газеті "Ен Арбор Ньюз".

Заходами місцевого "Мульти-етнік елаєнс" відбуваються в Ен арборській міській бібліотеці місячні виставки культур різних національностей. Від 22-го березня до 19-го квітня СУА влаштував українську виставку. Вона складалася з 4-ох стоячих таблиць, що показали в ілюстраціях княжу добу, давню українську архітектуру, сучасний Київ і природні багатства України. Інші таблиці показали життя українців в Америці: мистецтво, писанки (це був великодній час), церкви й організації та шкільництво. Побіч стояли дві ґабльотки — в одній виставлено гуцульські вироби, а в другій видання англійською мовою на українські теми. У зв'язку з виставкою влаштовано програму в залі бібліотеки, що складалася з доповіді англійською мовою проф. Романа Шпорлюка на тему "Сучасна Україна — культура і політика" та сольо співака-бандуриста Романа Терлецького з Дітройту. Місцеві представники УККА подарували бібліотеці від української громади енциклопедію українознавства англійською мовою і книжку про писанки "Еґс бютіфул" авторства Луцьов і Кміт. Місцева газета "Ен Арбор Ньюз" помістила статті про виставку і програму.

Дев'ять років Відділ веде школу українознавства. Цього року додано англійську мову. В листопаді учні відвідали під проводом учителів школу українознавства в Дітройті-Воррені, в грудні відбулася свят-миколаївська програма і коляда, а на кінець травня заплановано свято Івана Франка і закінчення шкільного року.

Під час сходин Відділу відбулися дві доповіді: в лютому Орісія Судчас з Монреалю доповідала на тему "Гідність людини", а в квітні п. Серафин з Дітройту показав фільми і розповів про Південну Америку.

У 17-й Конвенції СУА взяла участь делегатка Відділу проф. Ася Гумецька. У товариській ділянці відбуто осінній родинний пікнік на Діброві і дві новорічні зустрічі.

Відділ нараховує 12 членок.

Любомира Чапельська
голова Відділу

ТРАДИЦІЯ ВИШИВАНИХ ВЕЧЕРНИЦЬ

В суботу 9-го листопада 1974 р. відбулися в Дітройті вишивані вечерниці, що їх, як і попередніми роками, влаштували два відділи СУА — 63-ій і 96-ий. У залі катедри св. Покрови зібралося біля треста гостей, в тому велике число молоді. Імпрезовому комітетові вдалося поєднати розвагу з такими корисними цілями, як заохота вишивати, особливо ж прикладення вишивки до вечірньої одіжі і фінансова допомога Українській Вищій Школі. Гостей вітали голови обох Відділів — Орісія Лончина й Уляна Мазяк.

Простора зала майоріла барвистими кольорами і вигадливими формами вечірніх суконь. Варто було бачити дефіляду модельок перед критичними поглядами суддів. Членами журі були пані: О. Лісківська, д-р В. Савчук, О. Каралаш, Я. Яблонська і п. Я. Козак. Відзначено 16 пань за найкращі сукні, блюзки і народні одяги. Відзначення здобули: М. Карпинець, Г. Болонна, М. Бойчук, І. Іваницька, О. Іваницька, М. Миколенко, Л. Ростенко, М. Ткачук, З. Брездєнь, М. Герус, Л. Казевич, С. Петруша, Л. Стасів, Р. Цепенда, А. Шведа і Д. Яцюк.

Приємною несподіванкою цьогоорічних вечерниць була численна участь чоловіків у вишиваних сорочках і з вишиваними краватками. Господарі імпрези так захопилися цими гістьми, що на спільному знімку панам відведено почесні місця.

У програмі вечора взяло участь вокальне тріо "Соняшники", складене з молодих студенток. Вечерниці звеличала своєю присутністю Святляна Кот, вибрана королевою Дітройту під час літнього етнічного фестивалю. До успіху вечерниць багато причинилися — голова імпрезового комітету В. Коваленко й аранжер Рома Когут. До танців пригравала добірна оркестра, а смачний буфет приманював гостей.

Марія Константин.

53 ВІДДІЛ СУА ім. С. КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ, ДІТРОЙТ, МІЧ.

Наш Відділ — наймолодший у дітройській Окрузі. Існуємо від лютого 1973 р. Тепер маємо 15 активних членок. Повакаційну працю почали ми у вересні 1974 р. Заступниця голови Юліанна Вонсуль перебрала провід від голови Дарії Кукуровської, яка виїхала заміж і виїхала до Огайо. Восени ми вибрали патронкою Відділу оперну співачку світової слави Соломію Крушельницьку, яка гордилася своїм українським походженням. Найважливіша подія нашого новозаснованого Відділу — це його хрищення, яке відбулося 12 жовтня 1974 р. Після відкриття, молитви і відспівання "Гімну Союзу Українок" відбулася церемонія хрищення. Ми одержали грамоту від Централі СУА. Привітали нас О. Лісківська, голова Окружної Управи і А. Вокер. Від кожного Відділу Округи ми одержали побажання і дарунок. У програмі взяла участь Уляна Любович, редакторка "Нашого Життя", яка говорила про редагування й видавання журналу. Артистка Катерина Бранка-Кривуцька розважила публіку трьома гумористичними скечами, а дівоче тріо "Соняшники" відспівало кілька пісень. Після програми подавали чай і солодке.

Протягом 1974 р. робили ми декоративні плякати з українськими мотивами, які продавали на різдвяному базарі.

В лютому 1975 р. Олена Климишин мала гутірку про ціль і працю СУА. Це дало нам краще поняття, в якому напрямі далі працювати. Від лютого 1975 р. відвідуємо старшу жінку в домі для літніх людей. Щомісяця на відвідини йдуть дві членки. В березні ми писали писанки після сходин. В квітні до нас загощила Сестра Миронія ССПДМ, з гутіркою і прозірками про навчання дітей передшкільного віку методом Монтессорі. Це для нас актуальна тема і ми нею дуже зацікавилися. Шкода, що нема української школи, яка навчає цією методою.

З огляду на перенесення адміністрації і експедиції, просимо бути терпеливими, якщо дата передплати не буде на час змінена на адресі, а про інші неточності в доставі повідомляти адміністрацію на адресу:

Our Life Magazine
108 2nd Avenue
New York, N.Y. 10003

ЗАМОВЛЯЙТЕ ВИДАННЯ СУА

UNWLA
108 Second Ave.,
New York N. Y. 10003

Ціна з пересилкою

3. Терлецька — Українські Страви	7.50 дол.
Рідна Пісня — співаник	4.25
Альбом взорів до вишивання (серія 3, 4, 5)	3.75
Пам'яткова Книжка XVII Конвенції СУА	3.25
Відзначки СУА	3.25

Відділ Східно-європейських Наук при Мекомв Кавнті Комюніті Каледжі влаштував "День Української Національності" 19 квітня ц.р. Були різні виставки народного мистецтва, доповіді, висвітлення українського фільму, мистецька програма (спів і народні танки), продаж українських страв. Наш Відділ продавав українське печиво. На другий день, 20 квітня, СФУЖО влаштувало свято 90-ліття Жіночого Руху. У програмі брала участь членка Відділу, Марія Лісовська — мала фортепіанове сольо і акомпанювала співачці Христині Липецькій.

У половині травня плануємо взяти участь у базарі, до якого тепер підготовляємося, а після вакацій плануємо влаштувати ще кілька гостинних гутірок.

56-ий ВІДДІЛ ДІТРОЙТ, МІЧ.

Відділ має 18 членок. У 1974 р. головою була А. Крохмалюк. Через те, що членки живуть розкинені на терені метрополії Дітройту, сходи́ни відбуваються кожного другого місяця.

Відділ тісно співпрацює з громадськими установами, зокрема з суспільною опікою "Самопоміч".

У 1974 дві членки, а в 1975 р. чотири були в проводі Округної Управи.

Ми допомагали матеріально в улаштуванні пікніку Округної Управи і брали активну участь у святкуваннях Дня Союзянки і у хрищенні 53-го Відділу. З тієї нагоди К. Бранка-Кривуцька виконала два веселі монологи, а членки влаштували виставку народного мистецтва. Допомагали своїми

експонатами влаштувати мистецьку виставку на етнічному фестивалі.

На ширших сходах Відділу, які відбуваються в домах членок крім біжучих справ були цікаві реферати, а саме: про твори сучасних письменників, присвячені Л. Українці, про новелі Смотрича, господарські поради, у Великий день Воскресення Христового, шлях повороту в Україну, значення вітаміни "Ц" для організму людини, висвітлення прозірок з подорожі по Європі — інж. Р. Крохмалюк. Реферати приготували — Г. Сенюк, К. Кривуцька, С. Дуб, Я. Сена.

У вересні 1974 р. влаштовано розгрівку виграшків, дохід з якої призначено на стипендію у Бразилії. Виграші були виконані ручно членками Відділу — гуцульський киттар, трипільська кераміка, вишивані подушки, серветки, светерки, пелеринки тощо.

На перших сходах після загальних зборів рішення кожні сходи́ни присвятити якійсь визначній українській жіночій постаті тому, що 1975 р. проголошено роком Української Жінки.

На останніх сходах ми вітали культурно-освітніх референток других Відділів, запрошених культурно-освітньою референткою Округної Управи К. Кривуцькою. Присутні вислухали цікавий реферат про М. Заньковецьку, який приготувала К. Кривуцька.

Чергові сходи́ни будуть присвячені нашій патронці Н. Старицькій-Черняхівській. Тепер членки приготували видання приписів перекусок, щоб підсилити наші фінанси.

У квітні 1975 р. членки Відділу Я. Сена, мистецька референтка Округної Управи, Р. Когут, друга заступниця голови Округної Управи і С. Дуб підготували з рамени Округної Управи виставку народного мистецтва з нагоди Українського Дня у Мекомб Каледжі. Виставка увінчалася великим успіхом, бо відвідало її багато чужинців, зокрема студентів. Велике зацікавлення на виставці викликав весільний гуцульський коровай, кераміка, дереворізьба і килим, витканий у часах кріпацтва.

У програмі святкування 90-ліття жіночого руху влаштованій дітройським комітетом СФУЖО у квітні 1975 р. К. Кривуцька написала і вивела зі

студентками монтаж "Жіночі постаті" від княжих часів по сьогодні.

Одяги до монтажу пошили Я. Сена, С. Дуб, С. Назечко і П. Лисий.

На жовтень 1975 р. у 50-ліття СУА членки Відділу зобов'язалися зайнятися виставкою народного мистецтва.

Сходи́ни і праця Відділу проходять у дружній атмосфері.

Степанія Дуб
голова

76 ВІДДІЛ СУА ВОРРЕН, МІЧ.

Увійшло у звичай нашого Відділу частину кожних місячних сходи́н присвячувати актуальним і культурним справам. Ми спільно обговорювали і поширювали книжки, напр. "Більмо" Михайла Осадчого, "Далекий Світ" Галини Журби.

Як минулими роками, так і восени 1974 наш Відділ влаштував вдалу вишивану забаву для дітей від наймолодших до десяти років. Про успіх цієї імпрези свідчила участь понад 150 дівчаток і хлопчиків у вишиваних одягах. Для юних учасників була приготована і гарно сценічно введена казка про сплячу красуню.

Вже десятий рік існує дитячий садочок, що його ведуть членки нашого відділу Мирося Бараник і Юлія Капітанець. Їм помагає виховна референтка Леся Бараник. Церква св. Йосафата у Воррен дає до нашого розпорядження гарне і відповідне для цієї цілі приміщення. Цьогорічне свято матері було особливо успішне. Діти щиро і завзято виголошували віршики, якими виявляли любов до своїх матерей. Це і була заплата за всі труди зв'язані з веденням садочка, в тому й з доїздом — в багатьох випадках — з далеких віддалей.

Одарка Витвицька
пресова референтка

BRANCH 80

The following are different events that Branch #80 participated in.

In October of 1974 a bake sale was held at St. Josaphats Parish in Warren. In December a traditional Ukrainian Christmas Eve dinner was held for the members and guests. Participated in the 35th Anniversary to the Priesthood for Pastor Nestor Fecica of St. Josaphats

Parish in Warren. In December a traditional Ukrainian Christmas Eve dinner was held for the members and guests.

Two (2) delegates were sent to the Convention in New York. Had a "Silent Auction" in November. Proceeds from the auction were for the "Ukrainian Room" at Wayne State University in Detroit. Also participated in the "Ukrainian Awareness Day" at Macomb College in Warren, Michigan.

Anna Wladyka
Recording Secretary

81-ий ВІДДІЛ ім. ОЛЕНИ СТЕПАНІВ ДІТРОЙТ, МІЧ.

(Звіт з праці від травня 1974 р. до травня 1975 р.)

У звітному часі праця Відділу проходила інтенсивно й систематично. Багато праці вложили членки у виконання мистецьких експонатів і приготування страв на етнічний фестиваль у серпні минулого року. Подив і признання чужинців були заплаатою членкам за труд. Дохід дав Відділові змогу скласти більш датки на фонди Централі і на будівельний фонд дому для людей старшого віку на терені Округи.

Колядою й льотерією "Великоднього кошика" Відділ здобув фонди на 150-долярову стипендію студентці в Бразилії і на допомогу в удержанні світлички, що її провадить виховна референтка Відділу.

Відділ брав участь у імпрезах інших Відділів Округи, у 17-ій Конвенції СУА, у святкуваннях 90-ліття Жіночого Руху.

Відділ не робить великих плянів на майбутнє, бо сили членок слабнуть. Відділ плянує взяти участь в етнічному фестивалі у Фермінгтоні, в мистецькій виставці з нагоди святкувань 50-ліття СУА і 200-ліття Америки.

Членки почали готувати до музею ляльки з різних земель України.

Марія Колтик
пресова референтка

96-ий ВІДДІЛ ім. АЛЛИ ГОРСЬКОЇ, ДІТРОЙТ, МІЧ.

Наш молодечий 96-ий Відділ ім. Алли Горської є активний на терені Дітройту й околиці. Працюємо для добра і слави СУА, для добра

власного і для добра української громади.

На сходах любимо послухати доповіді компетентних людей, щоб чогось цікавого навчитися. Від вересня 1974 р. до кінця квітня 1975 р. ми прослухали доповіді на такі теми: "О. Кошиць" — членка Люба Жура, "Система навчання Монтесорі" — Сестра Миронія, "СУА — не-зисковна організація" (по-англійськи) — Анастасія Вокер. На цих самих сходах були присутні — редакторка "Нашого Життя" Уляна Любович і поетка Зоя Когут. Одарка Витвицька мала доповідь на тему "Розвиток українських політичних партій", інж. Роман Крохмалюк говорив про "Астрологію". Членка Відділу Оксана Вінтер перевела "Програму розвою людини" (по-англійськи). У дискусії присутні свобідно висказували свої погляди й почування.

У 1974 р. ми брали участь у триденному Етнічному фестивалі, який спонзує місто Дітройт. Разом із 63-им Відділом ми відповідали за дуже вдалі, гарні і багаті вишиваними суконками вишивані вечери.

Культурно-освітня референтка Марійка Константин разом з Іркою Марітчак підготували різдвяний стіл і брали участь у конференції "Круглого стола християн і жидів". Цього року наші членки Оксана Вінтер, Ліда Казієвич і Ляриса Цісарук показували техніку вишивання у жіночому клубі "Путпурі" в місті Понтіак.

Референтура суспільної опіки розгортає також діяльність. Маємо домовлення з Червоним Хрестом, що кожного року сім членок Відділу дають кров і тим самим усі членки і їхні родини в разі потреби можуть користуватися безкоштовно банком крові. Ми вислали 8 пакетів до Європи. Членки, зокрема голова Марійка Зарицька, є активні в Комітеті Оборони Переслідуваних. Цілий Відділ підтримує акції цього комітету. На останніх сходах членки писали уродинові привіти Валентинові Морозові. На кожних сходах М. Зарицька інформує нас про стан переслідуваних, про те, які акції ведуться в їх обороні тощо.

Тамара Куропась
голова Відділу

Замість квітів

Замість квітів на могилу бл. п. **Івана Завадівського**, батька і тестя наших членок, Софійки Кравець та Ані Завадівської, складаємо 20.00 дол. на Фонд "Мати і Дитина", родині висловлюємо сердечні співчуття.

Членки 12-го Відділу СУА
Парма, Огайо

Замість квітів на могилу чоловіка нашої членки, бл. п. **Івана Криницького** складаємо 10.00 доларову цеголку на Музейний Фонд.

64 ВІДДІЛ СУА В НЬЮ-ЙОРКУ

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Марії Леськів — Букавин**, матері нашої членки Ольги Городецької, складаємо 10.00 доларову цеголку на купно Дому СУА.

Членки 65 Відділу СУА, Нью Брансвик

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. др. **Івана Заваликута**, складаємо 5.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", всій родині передаємо вислови співчуття.

68 Відділ СУА, Сиракузи Н.Й.

В пам'ять нашої Дорогої Матері бл. п. **Любови Дудко** складаємо суму одержану з продажі графік Ярослави Музики (205 дол.) з доповненням до 300 дол. на Музейний Фонд СУА, а на пресовий Фонд Нашого Життя 100.00 дол.

Лідія, д-р Роман і Юліяна Осінчуки

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. др. **Ореста Леськова**, зібрано 100 дол. які наша членка п. Євгенія Леськів, мати трагічно померлого, передала 28-му Відділові СУА, на дві стипендії до Європи. Збірку перевела пані Мурашук. Крім того п. Е. Леськів додала від себе суму 50.00 дол. на третю стипендію. Складаємо 5.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя"

Реф. Суспільної Опіки 28 Відділу СУА

В першу болючу річницю смерти моєї найдорожчої мамці бл. п. **Ольги з Крупських Індра**, дарую 20.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя"

Ліда Колодчин
Членка 76-го Відділу СУА

Ще раз просимо терпеливо ждати на зміни дати вplat на адресі.

Адміністрація

Замість квітів на могилу бл. п. **Наталії Парубчак**, складаю дві цеголки в сумі 20.00 дол. на Музейний Фонд.

Ольга Муссаковська

Замість квітів на свіжу могилу дорогого нам бл. п. мгр. **Семена Лісівця**, складаємо на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" 25.00 дол.

Осипа і Едвард Михайленки

Для відзначення 10-тої річниці смерті нашої дорогої мами бл. п. **Антонини Тарнавської**, складаємо 20.00 дол. на Стипендійний Фонд для молоді в Бразилії.

Марія і Михайло Крижанівські, Рочестер, Н.Й.

Замість квітів на могилу бл. п. тети **Софії Банах**, складаю дві цеголки в сумі 20.00 дол. на Музейний Фонд.

Ірена Рушчицька

Замість квітів на свіжу могилу сестри могого швагра, бл. п. **Лідії з Юзвяків-Граб**, складаю 10.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя"

Марко Лепкий з дружиною, Дітройт

Замість квітів на свіжу могилу дорогого бл. п. проф. **Михайла Німцева**, складаю на Фонд "500" — 10.00 дол. дружині і синові нашої дорогої товаришки складаємо найщиріші співчуття.

Наталія Лопатинська і Мирослава Палевич

Замість квітів на свіжу могилу нашої незабутньої найдорожчої тети-бабусі бл. п. **Ярослави Цегельської**, яка нам була другою мамусею-бабусею, складаємо на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" 10.00 дол.

Дарія Пенцак з Юрієм

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Наталії Парубчак**, складаємо 10.00 дол. на журнал для "бабусі", дорогому п. Дмитрові висловлюємо щире співчуття.

Мирослава і Роман Банах

Замість квітів на свіжу могилу дорогої бл. п. **Ліни Коцюби — Шкільник**, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

З. А. Рудик
І.Я. Клими

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Ділимося сумною вісткою, що дня 29 січня 1975 р. упокоїлася в Бозі наша членка бл. п. **Ярослава Цегельська**. Народилася в Глібові пов. Рогатин 1890 р. в родині о. Володимира і Марії з Барановських Розлуцьких. Середню освіту здобула в Українському Інституті для Дівчат в Перемишлі. В 1909 році одружилася з о. Євгеном Цегельським і жила в Теревовлі де була членом Жіночої Громади, та опікувалася Захоронкою для сиріт. В 1922 р. родина перенеслася до містечка Янова коло Теревовлі. Не легка була праця у збаламученому москофільством містечку. Треба було наважитися великого такту, вирозуміння і терпеливості, щоби здобути довір'я і розпочати усвідомлюючу працю. Покійна очолила жіночу секцію т-ва Сільський Господар і працювала головно над поліпшенням гатунку дробу і добірної горюдини. Леди недовір'я топилися і почалася освідомлююча праця. Друга світова війна знівечила на жаль діло довгих мозольних літ. Родина о. Цегельського перейшла страхіття війни і поселилася 1949 р. в США, Бетлегем Па. Покійна вступила в члени СУА (Від. 50), якого деякий час була головою. В 1957 р. переїхала до Клівленду і стала членкою 33-го Відділу. Поважний вік не дозволяв на активну працю, зате була покійна точною платницею вкладки і датків, а доки дозволяли сили постійною учасницею сходин і імпрез. Зі скромної емеритури висилала постійно пожертви на СХС в Німеччині, Сиротинець у Філадельфії,

Замість квітів в пам'ять могого найдорожчого батька бл. п. **Романа Костюка**, який відійшов у вічність дня 29-го березня 1975 р. на Україні в Бориславі, складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Михайлина Городиська, Чикаго

Замість квітів в річницю смерті бл. п. Проторектора **Олексія Потульницького** складаю 10.00 дол. на Фонд "500".

Др. Євгенія Єржківська

до Духовно2 Семінарії в Бразилії і інші. Слідкувала до останка за працею СУА і з великим вдовolenням прийняла вістку купівлі дому, де буде Музей і бюро. Зразу дала гроші на закуплення цеглини. Богато уваги приділила внукам, стараючися щоби вони опанували знання рідної мови, історії і культури. Раділа, що невістки Стефанія і Надя, та дочка Марія Кальба стали активними членками СУА.

Дня 1 лютого численна громада Парми і Клівленду відпроварила на вічний спочинок ще одну дружину священика. Голова Округної Управи при співучасті Союзняк зложила до труни відзнаку СУА на синьо-жовтій подушечці побіч землі з Києва і Теревовлі, та засушених квітів чорнобривців вирощених із виплеканого покійною насіння і привезених з України. Заступниця голови Ольга Дем'янчук пращала покійну від Відділу і висловила співчуття голові Стефанії Цегельській і родині о. крилошанина Євгена Цегельського. Під час тризни голова Округної Управи Марія Грушкевич виголосила пращальне слово. Підчеркнула вагу ролі дружини священика, що є великою честю, а заразом і обов'язком давати приклад життя згідного з християнськими засадами і цю роллю покійна чесно сповнила.

Дорога Союзняко! Нехай вільна американська земля буде Тобі пером, моли Господа через заступництво Пречистої Діви за Рідну Землю, яка завжди була у Твоєму серці! Вічна Пам'ять!

СУА 33-тий Відділ ім. Лесі Українки в Клівленді

Датки замість квітів в сумі 135 дол. переслано на купівлю дому СУА.

Замість квітів на могилу нашої дорогої тети бл. п. **Ярослави Цегельської**, складаємо 10.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя" о. Євген і Неоніла Дмитруки Едмонтон, Канада

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Софії Банах**, матері нашої довголітньої приятельки Олі Муссаковської, складаємо 10.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя". Олі і цілій родині висловлюємо наше щире співчуття.

Др. Богдан і Ліда Казимири з родиню Регіна, Канада

Просимо чітко писати (друкованим) назвиська і імена, щоби оминати неприємних помилок.

РОЗВАГА ЗАБАВА

НАЙДІТЬ НАЗВИ
НАРИСОВАНИХ ПОБІЧ
КВІТІВ В ТОМУ, ЩО
ВПИСАНЕ В КВАДРАТІ
ТА ОБВЕДІТЬ ЇХ
ОЛІВЦЕМ.

КВІТКИ
КОНВАЛІЯ

ВОЛОШКА

СОНЯШНИК РОЖА

ФІЯЛКА

БАРВІНОК

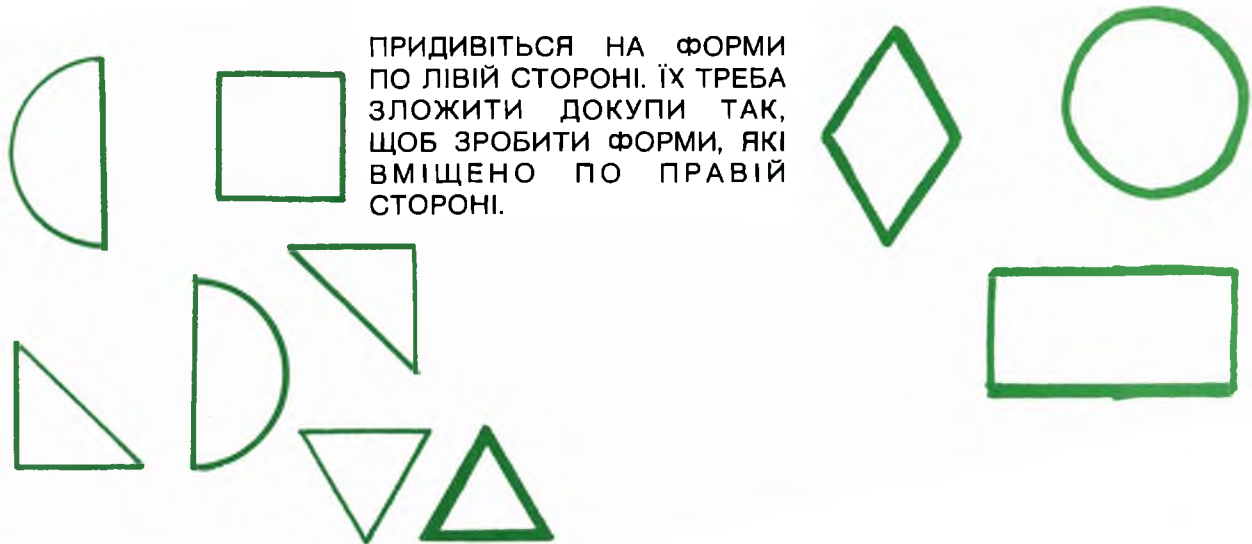

РОМЕН

МАК

Б	И	Р	О	М	Е	Н	Р	Т	О	В	С
А	З	Ф	І	Я	Л	К	А	Є	С	О	Р
Р	О	К	А	К	І	О	И	М	Л	Н	
В	Р	Е	А	А	Є	Н	К	У	С	О	О
І	О	М	Л	К	Ж	Р	А	Н	К	Ш	П
Н	Ж	О	Н	З	О	Є	Н	Т	Ж	К	У
О	А	Н	Е	Р	Є	Н	Є	М	К	А	М
К	Є	К	Р	Л	М	В	В	И	Ш	Ц	С
З	А	Н	О	С	М	К	П	А	Б	Г	Т
С	О	Н	Я	Ш	Н	И	К	Є	Л	І	С
К	М	С	А	Р	В	Г	О	Н	Ж	І	С
О	К	В	І	Т	К	И	З	Р	С	Є	Я

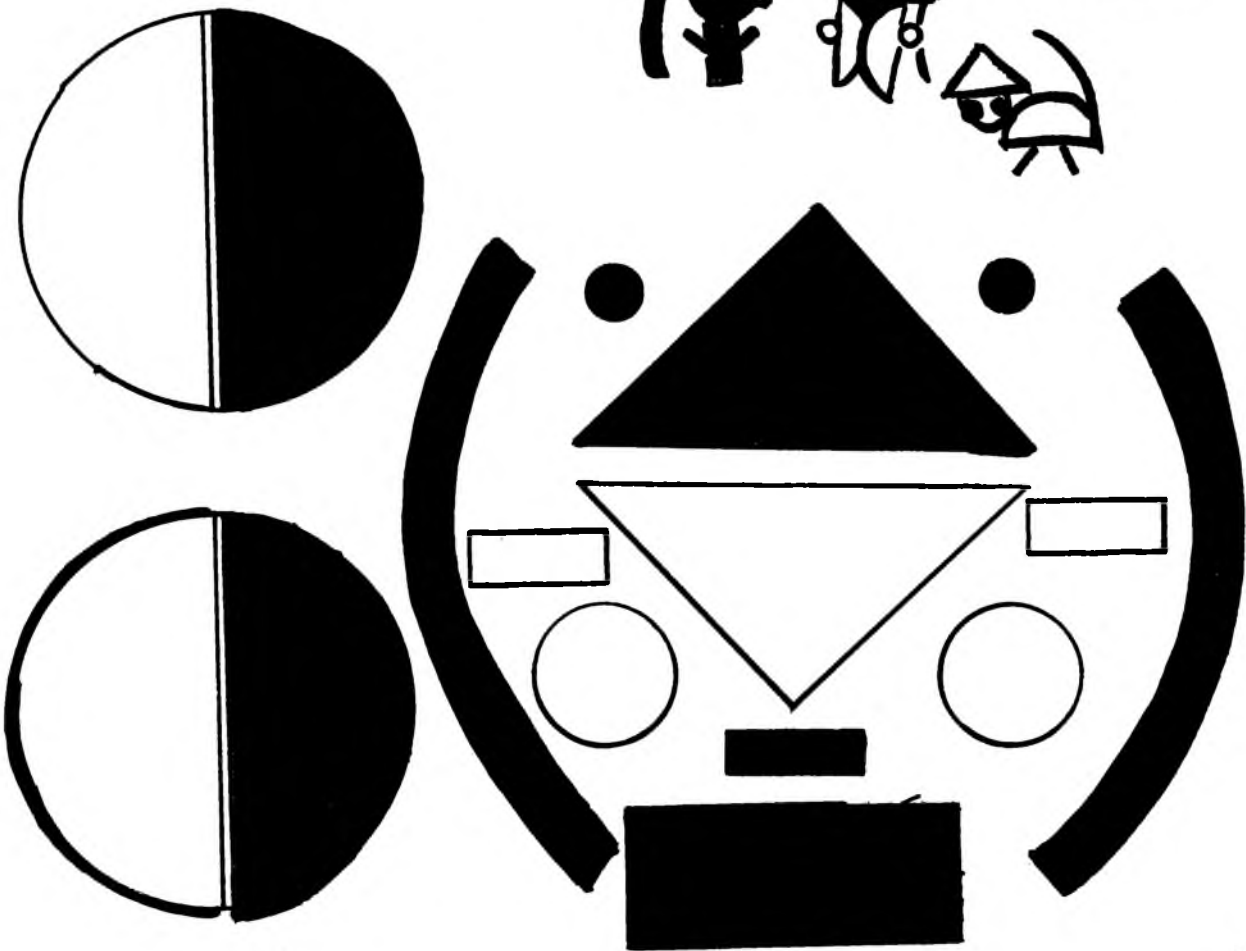

ПРИДИВІТЬСЯ НА ФОРМИ
ПО ЛІВІЙ СТОРОНІ. ЇХ ТРЕБА
ЗЛОЖИТИ ДОКУПИ ТАК,
ЩОБ ЗРОБИТИ ФОРМИ, ЯКІ
ВМІЩЕНО ПО ПРАВІЙ
СТОРОНІ.

ЗРОБІТЬ ЦІ ФОРМИ, ВИТИНАЮЧИ З
БІЛОГО І ЧОРНОГО ПАПЕРУ, ТА
ЗМАЙСТРУЙТЕ РІЗНІ ОБРАЗОЧКИ.
ПРИШЛІТЬ ВАШІ УКЛАДИ.

Замість квітів

Замість квітів на могилу бл. п. др. **Івана Заваликута**, складаю 5.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", родині передаю сердечні співчуття.

Др. Євгенія Єржківська

Замість квітів на свіжу могилу професора музики бл. п. **Богдана Сарамати**, складаю 5.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Леонтина Галяженко
Членка 63-го Відділу СУА, Дітройт

ПОДЯКА

Всім нашим друзям, які взяли участь в похоронних відправах нашої найдорожчої мами, **Марії Руцицької** і замість квітів на її могилу зложили грошеві пожертви на різні цілі, висловлюємо цією дорогою нашу щирю подяку.

Марія — донька
Антін, Мирослав і Діонізій — сини

РІЧНІ ЗБОРИ

ОКРУГА ДІТРОЙТ

Дня 26 січня 1975 р. відбулися загальні збори Округи. Зборами проводила проф. Ася Гумецька, секретарювала Рома Дигдало. Звіт з діяльності Округи склали голова Лісківська і референтки окремих ділянок. Збори вибрали нову управу у такому складі: голова — М. Слейбі, І-ша заст. — Р. Дигдало, 2-га заст. — Р. Когут, проток. секр. Н. Денисенко, коресп. секр. В. Гординська, касирка — Ю. Нелигін. Референтки: культ.-освітня К. Бранка-Кривуцька, мистецька Я. Сена, виставок — І. Кульчицька, виховна К. Іваницька, організаційна Л. Сакс, пресові — О. Витвицька і О. Каралаш, приєднування передплатниць "Нашого Життя" А. Біловус, зовнішніх зв'язків О. Шустер, суспільної опіки А. Мазяк і А. Фльорчук. Контрольна комісія: О. Лісківська, Є. Мадич, С. Гайда.

Одарка Витвицька
пресова референтка

ОКРУГА КЛІВЛЕНД.

Дня 13. квітня 1975 р. відбувся річний загальний з'їзд Окружної Управи СУА Огайо, в Клівленді.

Заступлених було 5 Відділів Клівленду, 1 — Лорейну, 1 — Акрону і 1 — Толідо.

Предсідницею з'їзду була заступниця голови Головної Управи Любослава Шандра. До президії ввійшли пані: К. Мураль — почесна голова, М. Грушкевич — член, Д. Городиська — секретарка.

Першою звітувала Н. Дейчаківська — голова комітету "Українська Спадщина, Інк.". Опісля звітували члени управи, референтки і голови Відділів. По дискусії над звітами і схваленню абсолюторії уступаючій управі вибрано новий провід. Окружну Управу очолила переобрана голова **Марія Грушкевич**. До езекутиви ввійшли: заступниця голови і голова-елект **Марія Фаріон**, заступниця — **Олена Городиська**, заступниця голови — **Марія Федак**. С. Городиська, В. Тимків і А. Павник — секретарки. Р. Головка — касирка, С. Цегельська — культурно-освітня референтка А. Ковальська — виховна референтка. До суспільної опіки вибрано: Д. Городиську, Дж. Бокар і А. Стецяк. Н. Дейчаківську — референткою зв'язків і Е. Волянник — референткою преси. До Контрольної Комісії ввійшли: Ю. Тарнавська, І. Кашубинська, З. Ярош.

Окружний з'їзд вітає почесних голів СУА **Олену Лотоцьку** і інж. **Лідію Бурачинську**, голову мгр **Іванну Рожанковську** і членів Головної Управи СУА.

Предсідниця згадала піонерок з першої еміграції, які не жаліли ні труду, ні дорогого часу ні тяжко запроцьованого гроша для створення організації СУА. Ми дістали її готову для дальшого розвитку. Л. Шандра закликала до закупу "цеглинок", як уродиновий дар на розбудову музею СУА.

Очолена І. Кашубинською Комісія ухвал винесла 9 постанов.

Е. Волянник
пресова референтка

26 ВІДДІЛ СУА ім. ОЛЬГИ БАСАРАБ, ГЕМТРЕМК, МІЧ.

Річні загальні збори 26-го Відділу відбулися 20-го січня 1975 р. в приміщенні парафіяльної школи. До управи були вибрані: Катерина Кобаса — голова, **Марія Воскрес** і **Дарія Деркач** — заступниці голови, **Єлисавета Мадич** — протоколярна секретарка,

Анна Заяць — касирка, **Єлисавета Бабій** — фінансова референтка, **Стефана Лужецька** — пресова референтка, **Марія Бережанська**, **Антоніна Крижанівська**, **Катерина Гвоздь** — референтки суспільної опіки і прапорноносниці, **Людвіка Борискевич** і **Текля Голенда** — господарські референтки, **Катерина Кобаса** і **Михайлина Шіндак** — делегатки до Окружної Управи.

Контрольна Комісія: **Ірена Решетилевич** — голова, **Олена Бабій** і **Юстина Прибила** — члени.

Стефанія Лужецька
пресова референтка

43 ВІДДІЛ ім. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Річні збори 43-го Відділу ім. Олени Пчілки у Філядельфії відбулися 13 січня 1975 р.

Збори відкрила молитвою голова **Ірина Мамчин**, **Ліда Дяченко** голова Окружної Управи привітала збори.

Предсідницею зборів була **Ліда Дяченко**, писарем **Анна Максимович**.

Протокол із попередніх загальних зборів прочитала **А. Максимович**.

Звітували референтки: господарська **Христина Дольницька**, суспільної опіки **Анна Олійник**, імпрезова **Люда Чайківська**, культурно-освітня **Ірина Райнер**, пресова і секретарка **Анна Максимович**, організаційна **Наталія Перфецька**, касирка **Марія Куземська** і голова **Ірина Мамчин**.

Звіт Контрольної Комісії відчитала **Лукія Гриців** і поставила внесок на схвалення абсолюторії з висловами признання управи.

Член номінаційної комісії **Кароліна Конрад** прочитала протокол засідання, запропонувала на голову **Ірину Мамчин** і подала листу нової управи: заступниця голови **Анна Олійник**, касирка **Марія Куземська**, і референтки — організаційна **Наталія Перфецька**, культурно-освітня **Надія Оранська**, імпрезова **Люда Чайківська**, суспільна опіка **Іванна Федорів** і **Анна Олійник**, господарські: **Марія Дмитренко** і **Христина Дольницька**, секретарка і пресова — **Анна Максимович**.

Контрольна Комісія: **Лукія Гриців**, **Кароліна Конрад**, **Ірена Гаврилів**. Пропоновану листу збори прийняли одностайно.

Пресова референтка

50-ИЙ ВІДДІЛ, ЕН АРБОР, МІЧ.

В січні 1975 р. вибрано нову управу в такому складі: Любомира Чапельська — голова, Дарія Роте — секретарка, Стефанія Рогач — касирка, Ася Гумецька — культурно-освітня референтка, Оксана Огар — організаційна референтка і Дарія Роте — представниця до "Мулті Етнік Елаєнс".

Любомира Чапельська
голова Відділу

53-ИЙ ВІДДІЛ ДІТРОЙТ, МІЧ.

9 січня 1975 р. ми мали загальні збори. До нової управи ввійшли: Люба Целюх — голова, Оля Іваницька — заступниця голови, Марія Лісовська — секретарка, Зеновія Брик — касирка, Ярослав Фришкозі — організаційна референтка. До Контрольної Комісії вибрано Оксану Шнурівську, Марту Уштан і Лесю Пинеллі.

56-ИЙ ВІДДІЛ, ДІТРОЙТ, МІЧ.

У січні 1975 р. відбулися загальні збори Відділу. До управи ввійшли: С. Дуб, голова, Р. Когут — заступниця голови, Я. Сена — протоколярна секретарка, Є. Боб'як — організаційна референтка, Г. Сенюк — культурно-освітня референтка, К. Кривуцька — імпрезова референтка, А. Савка — фінансова референтка, С. Гайда — референтка суспільної опіки. Контрольна Комісія: А. Крохмалюк — голова, С. Шумило — член.

Степанія Чуб
голова

67-ИЙ ВІДДІЛ, ПЕРТ АМБОЙ

Річні збори відбулися 12 січня 1975. Присутніх було 9 членок. Голова Ірина Шнабель відкрила збори молитвою і подала порядок нарад. До президії зборів покликано: Ф. Стек на голову і Р. Науменко на секретарку. Звіти зложили: голова І. Шнабель, секретарка Ф. Стек, касирка Р. Науменко і референтки: культурно-освітня А. Ковалюк, господарська К. Мельник.

До нової управи ввійшли: Ірина Шнабель — голова, Анна Баралецька — заступниця голови, Розалія Науменко секретарка протоколярна і кореспонденційна, Франя Стек — касирка, Катерина Мельник — господарська. Контрольна Комісія: Анастасія Ковалюк — голова.

Ф. Стек
секретарка

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невірних і образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10-1 і по полудні від 3-6. В інших годинах за домовленням: тел: 674-5508 (код. 212). Адреса: 108 Second Ave. New York, N. Y. 10003

81-ИЙ ВІДДІЛ ІМ. ОЛЕНИ СТЕПАНІВ, ДІТРОЙТ, МІЧ.

Загальні збори Відділу відбулися 8-го грудня 1974 р. У складі управи зайшли невеличкі зміни, зрештою вона залишилася така сама, як минулої каденції. Надя Терлецька стала касиркою, а Олена Папіж увійшла до Контрольної Комісії. Ірена Герман зайняла місце імпрезової референтки, Олена Лісківська другої членки суспільної опіки, Марія Бадюк другої членки організаційної референтури.

Загальні збори надали почесне головство Софії Дольницькій, довголітній і заслуженій членці СУА.

Марія Колтик
пресова референтка

96-ИЙ ВІДДІЛ ІМ. АЛЛИ ГОРСЬКОЇ, ДІТРОЙТ, МІЧ.

В січні 1975 р. у присутності голови Окружної Управи Олени Лісківської відбулися річні загальні збори Відділу. Вибрано таку управу: Тамара Куропась — голова, Віра Андрушків — заступниця голови, Тереса Цепла — друга заступниця голови, Лідія Качан — протоколярна секретарка, Христя Перел — кореспонденційна секретарка і пресова референтка, Калина Миколенко — касирка. Референтки: Марійка Бойчук — організаційна, Ляриса Гісо — культурно-освітня, Надя Ірабера і Ліда Вроблевська — господарські, Марта Квітковська — імпрезова, Мирося Стефанюк — виховна, Ліда Казевич і Нуся Мацілінська — суспільної опіки.

Контрольна Комісія: Уляна Мазяк, Квітка Іваницька, Світлана Кордуба.

Дві членки входять до Окружної Управи, а саме: Надя Денисенко, — секретарка і Квітка Іваницька — виховна референтка.

Нова управа дальше буде вести працю, яку почали попередні управи.

Тамара Куропась
голова Відділу

108-ИЙ ВІДДІЛ СУА В НЬЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

Річні загальні збори 108-го Відділу відбулися 21-го січня 1975 р. в домі членки Відділу Валі Ширай у присутності 11 членок.

Збори відкрила Оріся Зінич, вільний член Головної Управи СУА. Секретаркою зборів вибрано Дізію Брочинську.

Секретарка Відділу Валя Ширай прочитала протокол з минулих загальних зборів. Звіти членів Управи прочитала голова Геня Гаврей. Вона дякувала членкам управи за їхню піддержку. Після голови звітувала секретарка Валя Ширай і касирка Марійка Собко та референтки.

Голова Контрольної Комісії др. Софія Сивак ствердила, що всі книги були в порядку і члени односторонньо схвалили абсолюторію уступаючій управі.

На внесення номінаційної комісії присутні вибрали таку управу: Геня Гарвей — голова, Марійка Антонішин — заступниця голови, Валя Ширай — секретарка, Марійка Собко — касирка. Референтки: Марієн Міковська — організаційна, Христя Мельник — виховна, Дізія Брочинська — суспільної опіки, Надя Троян — пресова, Наталка Босевіус — культурно-освітня, Стефанія Колос — господарська.

Контрольну Комісію вибрано в такому складі: Ніна Сметнюк — голова, Славка Горбата й Оріся Зінич — члени.

У дискусії обговорено план праці на 1975 рік, головню в ділянці суспільної опіки. Сходина закрила голова Геня Гарвей.

Оріся Зінич **Дізія Брочинська**
предсідниця секретарка

Printed in USA
by Computoprint Corporation
335 Clifton Ave, Clifton, N.J. 07011

*"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices"
Return to "Our Life" Magazine, 108 Second Ave. New York, N. y. 10003
RETURN POSTAGE GUARANTEED*

